

Katrinās
kausa
reportāža.

→ 12.-13. lpp.

„Esmu
Snēpeles
aborigēns.
Visu mūžu,
izņemot
dienestā
pavadīto
laiku, ir
dzīvots šeit.”

→ 6. lpp.

**KĀDREIZĒJĀIS
SNĒPELES TEĀTRA
REŽISORS
KĀRLIS FREIMANIS.**

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,80 eiro

Nr. 6
(11 537)

Otrdiena, 2020. gada 21. janvāris

Barikādēs – izzinoši pasākumi skolēniem

Janvāra barikāžu atcerei Kuldīgā šogad bērnu un jauniešu centrs (BJC) kopā ar 8. klašu audzēkņiem Liepājas ielā sarīkoja izglītojošu pasākumu visa novada devītajiem. Kopējais skaits – ap 400 skolēnu.

Stafete sākās pie pasta un beidzās pie veikala *Euroskor*. Katrā stacijā sagaidīja savs uzdevums, visi – tikai par barikāžu laiku. Katra klase par izpildītu uzdevumu ieguva noteiktu punktu skaitu. Labākie tika pie balvām no veikaliem un kafejnīcām, arī no *Kurzemnieka* redakcijas. Finišā uz skatuves kāpa arī jaunieši, kuri nolasīja pašu atrastus atmiņu stāstus. Organizēšanā iesaistījušies skolēni no Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas, 2. vidusskolas, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas, Turlavas

un Vilgāles pamatskolas, kuriem palīdzējuši vēstures skolotāji. BJC saka paldies arī lielajiem atbalstītājiem: Zemessardzes 45. bataljonam, *Latvijas Valsts ceļiem*, sporta skolai, kultūras centram un Kuldīgas 2. vidusskolas 4.–9. klases korim.

Bet pagājušās nedēļas izskaņā Kuldīgas novada muzejā skolēni varēja pārbaudīt zināšanas par vēsturi – bija sagādāti priekšmeti no agrākajiem laikiem, piemēram, tādi radioaparāti, kādus daudzi nebija redzējuši, dokumentu

kopijas, fotogrāfijas un audioierakstā pat tolaik radio atskaņotās uzrunas, aicinājums doties uz barikādēm. Muzejā sagatavoti uzdevumi, stāstīts par 1991. gada janvāra notikumiem. Kā atzīst muzeja pedagoģe Sabīne Ernsona, arī pie viņiem sanākušie bērni izrādījuši ieinteresētību vairāk uzzināt par to laiku, kad Latvijas cilvēki savu valsti aizstāvējuši.

**Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.
Alberta Dintera teksts un foto**

ŠAJĀ NUMURĀ VĒL:

- 4. lpp.** Sumina Kuldīgas novada uzņēmējus un amatniekus.
- 4. lpp.** Rendā un Kabilē piemin nacionālos partizānus.
- 5. lpp.** V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas sporta zāle pārtop.
- 7. lpp.** Tulkotāja Vikija Porieta.
- 10. lpp.** Žurnālistes Veltas Salmgriezes atmiņas par darbu avīzē.
- 14. lpp.** Atbild Eiropas Parlamenta deputāti: Inese Vaidere (*Vienotība*) un Andris Ameriks (*Gods kalpot Rīgai*).

IZSTĀDE.

Daces
Nastevičas
rokdarbi.

→ 16. lpp.

Piektdien, 24. janvārī:

- Jūrkalnieki spriež, kam pievienoties.
- Top Kuldīgas vecpilsētas lokālplānojums.
- Skrundas uzņēmēja Ilze Fricsona un *TRIK' design*.
- Sākas Žurkas gads.
- Starp televīziju un virtuālo vidi.
- Padomu lapā: kā neslimot, kā kopt istabas augus.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Laiks nāk un iet

Daina Tafelberga

Iepriekšējā nedēļā daudzviet Latvijā notika 1991. gada barikāžu atceres pasākumi, un vakar tie beidzās ar ugunsgrābi iedegšanu, jo 20. janvāris tiek uzskatīts par šī vēsturiskā perioda kulmināciju un kalendārā ir iezīmēts kā atceres diena.

Bet būtībā viss sākās daudz agrāk un nebeidzās vienā dienā nu jau tālajā janvārī, kad tika izlietas asinis. Pēc vēsturnieku atzinuma barikāžu laiku un tautas nevardarbīgo pretošanās plašākā nozīmē var attiecināt uz laiku līdz pat 1991. gada augusta pučam,

„Mana paaudze pat īsti nezināja, ko nozīmē brīvība, tāpat kā tagadējiem jauniešiem grūti izskaidrot alkas pēc tās.”

kad notika pēdējais OMON specvienību uzbrukums. Un, kā teica Latvijas Tautas frontes līderis Dainis Ivnāns, brīvības jautājums pastāv arī šodien, vienīgi tas nav tik skaudri redzams.

Laiks rit uz priekšu. Ļoti strauji rit. Liela daļa barikāžu dalībnieku tagad ir cienījamā vecumā. Izaugusi vesela paaudze, kuras atvases sāk skolas gaitas vai jau mācās Latvijas valstiskās atjaunošanas vēsturi. Gan vieniem, gan otriem gana piņķerīgs ir jautājums, vai uz barikādēm ietu arī tagad.

Es izvairītos atbildēt. Vispirms tāpat kā divreiz vienā upē nevar iekāpt, tā nevar atkārtot kaut ko tik unikālu.

Tāpēc savā ziņā varu teikt, ka man bija tā laime tur būt. Un no šāda aspekta jau varētu apgalvot: „Jā, ietu un būtu kopā ar savu tautu, kas tik ļoti izsalkusi pēc brīvības!”

Taču jāatceras politiski vēsturiskā situācija, kurā bijām nonākuši. Pusgadsimtu ilgam padomju okupācijas jūgam vārdu *laime* nepielikt, lai gan, ar sarkaniem kaklantiem vai komjauniešu nozīmītēm rotājušies, par to vien sparīgi dziedājām. Mana paaudze toreiz pat īsti nezināja, ko nozīmē brīvība, tāpat kā tagadējiem jauniešiem grūti izskaidrot alkas pēc tās.

Vakar Latvijas barikāžu muzeja direktors Renārs Zaļais kādā intervijā norādīja, ka vēsturi var sākt izziņāt arī pēc 50 gadiem. Vēl gadi divdesmit, un tad jau tas pusgadsimts kopš barikādēm būs pagājis. Tad vēsturnieki varēs pētīt pārsvārā dokumentētās liecības, ko tagad barikāžu dalībnieki (plus mīnus 60 gadu veci) izsaka pie atmiņu uguns kuriem. Vēl R. Zaļais pieminēja, ka beidzot arī no valsts puses sākusies barikāžu dalībnieku novērtēšana. Pašvaldības jau to dara, kopš pieņemts likums, kā vietvaras savus brīvības cīnītājus var atbalstīt. Tagad, kad vakardienas ugunsgrāvis jau domā par šī notikuma 30. gadadienu nākamgad. Ņemot vērā to, cik strauji rit laiks, gads ir pavissam īss sprādis. Tomēr var jau cerēt, ka valsts izdomās, kā barikāžu dalībniekus atbalstīt, piemēram, veselības aprūpē.

TRĪS PAR VIENU

Kā vērtējat situāciju Latvijas vieglatlētikā?

ABPUSĒJA SAPRATNE

1. Austris Karpinskis, vieglatlēts:

– Kā sportists cenšos uz apkārt notiekošo skatīties pozitīvi. Visai bieži dzirdam, ka trūkst naudas, visiem grūti, arī manēžas Rīgā nav. Patiesībā ar lielāko prieku gribētu būt viens no tiem, kuri maziem solīšiem virza attīstību uz priek-

šu. Nav manēžas? Jādomā, kur un kā resursus atrast. Vai tie būs privātie sponsori? Gribētu panākt to, lai varētu sacīt, ka ar padarīto visi ir apmierināti un vieglatlētika Latvijā turpina attīstīties.

Vai sportistam šodien viss tiek nodrošināts, lai trenētos pilnvērtīgi? Man īsti ne, bet man ir

daudzi plusi. Piemēram, man nav jāmaksā par trenēšanos hallē, varu izmantot stadionus, mani atbalsta treniņklubs, dodos uz nometnēm, ir inventārs un atsaucīgi treneri. Pretī sniedzu savu degsmi pret sportu, ciņassparu, lai savus rezultātus uzlabotu. Tikai kvalitatīvi strādājot, var sevi attīstīt.

JĀLEMJ VALSTS LĪMENĪ

2. Ilze Stukule, Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlētikas trenere:

– Ja runājam par lielo sportu, tam būtu jāskatās tikai studiju gados, kad jauniešiem ir 18 gadu un vairāk. Tas nozīmē, ka valstī sistēma nav sakārtota. Latvijas olimpiskā vienība sportistu atbalsta tikai tad, ja ir lieli panākumi. Par kādu naudu lai gatavojas? Cik var iedot pašvaldība?

Manēžas nav daudzviet Latvijā, un tas liedz sportistiem pilnvērtīgi trenēties ziemā. Vasarā ir citādāk.

Daudzi sportisti ziemu izlaiž, jo saprot, ka vasaras periods ir svarīgāks. Šogad *Katrinās kausā* nepiedalījās ne Gunta Vaičule (Latiševa-Čudare), ne Laura Ikauniece, jo viņām priekšā atbildīgs starts olimpiskajās spēlēs. Tāpēc ziemu viņas izlaidīs, lai tām pilnvērtīgi sagatavotos, un, visticamāk, darīs to siltajās zemēs.

Studentu sports ir diezgan bēdīgā līmenī. Augstskolas nekādu īpašu atbalstu nedod. Šī problēma jārisina valsts līmenī. Jaunajam sportistam jāzina, ka viņu atbal-

stīs, tad viņi būs ieinteresēti trenēties, lai sasniegtu augstvērtīgus rezultātus. Tagad vairumam mācības ir pirmajā vietā. Viss balstās uz vecāku naudas.

Potenciāls un talantīgi bērni ir gan Kuldīgā, gan citur Latvijā. Mazajiem nebūt nav uzreiz jātrenējas lielās manēžās – viņiem pietiek ar motivāciju, ar labu zāli un interesantu treneri, kas viņus aizrautu. Svarīgi, lai vieglatlētika viņiem iepatīkas. Tikai pēc tam jāskatās specializēties konkrētā disciplīnā.

TRŪKST TIESNEŠU UN TRENERU

3. Arnis Lagzdīņš, Latvijas Vieglatlētikas savienības prezidents:

– Dzīvī nenotiek tā, ka viss norisinās pēc plāna – pa likni tikai uz augšu. Vieglatlētikā mainās paaudzes sportistiem, treneriem. Tas dažās disciplīnās atstāj robu. Piemēram, nav treneru daudzciņā. To ir vissāpīgāk vērot. Taču ir arī cerības: Kuldīgā labs skrējējs Uģis Jocis sācis trenēt, varbūt no viņa izveidosies arī labs treneris.

Vēl problēma ir tiesnešu trūkums. Jāapmāca jaunie, lai viņi būtu kvalificēti, zinātu noteiku-

mus. Ir mērķis organizēt Eiropas čempionātu, un, ja izdosies uzcelt stadionu, būs vajadzīgi 260 tiesneši.

Jaunie sportisti ir labi, būs pēctecība. Lai kā viens otrs to kritizētu, sporta skolas sistēma ir vieglatlētikas pamats. Vieglatlētikā tur trenējas vairāk nekā 6000 jauniešu līdz 23 gadiem. Pērnavasar bija trīs medaļas Eiropas junioru čempionātos, un tas to apliecina. 50 Eiropas valstu saimē vieglatlētikā mēs komandu vērtējumā esam 16.–18. vietā.

Tālāk ir sarežģīts posms, jo nav

viegli no junioru vecuma ieiet pieaugušo apritē. Tam vajadzīgi resursi, bet viss notiek atbilstoši ekonomiskajiem apstākļiem.

Šobrīd darba kārtībā ir budžets. Finansējuma avoti ir dažādi. Prioritāte – lai finansāls atbalsts būtu tiem, kuri gatavojas olimpiskajām spēlēm vai cer izpildīt augstas klases normatīvus. Otra prioritāte – sacensības, jo rīkojam 56 sacensības. Trešā – vieglatlētikas programma bērniem.

Inta Jansone

KOMENTĀRI VIETNĒ WWW.KURZEMNIEKS.LV

■ Pie ievada rakstam *Kurš novads pie kura*

Arvis Taube

Jūrkalnieši laikam arī paši uzskata, ka Ventspils ir par 1 km tuvāk nekā Kuldīga, un publicē to savā mājaslapā (no kurienes informācija acīmredzot paņemta). Navigācijā gan uzrādās, ka Kuldīga no Jūrkalnes ir 40,1 km, bet Ventspils – 48,4 km.

■ Pie bilžu galerijas *Treneri Rasmai Zeberlīnai – 80*

Jānis Feldmanis

Lai vēl ilgi varētu dot padomus!

FOTOKOMENTĀRS

Elvijs Misāns, viens no labākajiem un noteikti atraktīvākajiem Latvijas vieglatlētikiem, prot gan septiņarpus metrus tālumā aizlēkt, gan notiekošo mierīgi vērot no skatītāju pozīcijām.

Alberta Dintera foto

MANUPRĀT

Saudzēt dabu, neizmest naudu

Ik gadu katra māsaimniecība vidēji 200 eiro un vairāk iztērē par pārtiku, kas netiek izlietota un nonāk atkritumos, tā secināts Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pētījumā. Pēdējā laikā par to aizdomājos arvien biežāk, jo arī es nereti izmetu produktus, ko vienkārši neesmu paspējusi apēst. Līdz ar tiem izmetu arī iepakojumu, kas nav dabai labvēlīgs. Ko darīt? Ministrija sākusī iniciatīvu *Izmests nav pazudis*, aicinot iedzīvotājus savus paradumus mainīt un samazināt atkritumus savās mājās. Varbūt pietiek ar minimālu daudzumu pārtikas, nevis pirt visu, kas iekrīt acīs? Mana pieeja tagad ir tāda, ka veikalā iegriežos biežāk un nopērku tieši to, kas vajadzīgs tajā brīdī. Ne tikai tāpēc, lai saudzētu dabu, bet arī tādēļ, lai neizmestu naudu, ikvienam būtu jāapdomā, ko, cik daudz un kad pārkam.

Lāsma Reimane

Kurzemnieks

Galvenā redaktore
Daiga Bitīniece – 63350567,
redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Inguna Spulniece – 63350565,
inguna.spulniece@kurzemnieks.lv; Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com; Jolanta Hercenberga – 63350568,
jolantah99@gmail.com; Alberts Dinters – 63350568,
alberts.dinters@kurzemnieks.lv; Lāsma Reimane – 63350568,
reimane.lasma@gmail.com; Inta Jansone – 63324881,
inta.jansone@kurzemnieks.lv.
Literārā redaktore Dina Porīna – 63350568,
dina.porina@kurzemnieks.lv;
korektore Aiga Blumberga – 63350568,
aiga.blumberga@kurzemnieks.lv.
Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568,
laila.liepina@kurzemnieks.lv,
Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.
Reklāmas nodaļa – 63324881,
sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400.
Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.
Metiens – 3186.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Individualizēts atbalsts un lielāka iesaiste pašiem

Sandra Krinkele, Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) Kuldīgas filiāles vadītāja

– Gada nogalē reģistrētā bezdarba līmenis Latvijā sezonālā ietekmē ir nedaudz paaugstinājies, decembra beigās sasniedzot 6,1%, savukārt Kurzemē – 7%. 840 darba devēji reģistrējuši vairāk nekā 33 tūkstošus brīvo darba vietu un turpina sadarbību ar NVA, lai atrastu sev darbaspēku. Šogad tiek prognozēts, ka vidējais bezdarbs valstī ir 5,8%, bet pirmajā ceturksnī tas varētu sasniegt 6,4% un tradicionāli samazināties otrajā ceturksnī. NVA ik dienu visā Latvijā klātienē apkalpo vairāk nekā 1000 klientu, katru aicinot izmantot individuālas karjeras konsultācijas par darba iespējām. Kuldīgas filiālē atbalstu meklējuši 1123 klienti, lai atgrieztos darba tirgū. Pagājušogad no šeit reģistrētajām vakancēm pieprasītākā bija ceha strādnieka, palīgstrādnieka, bruģētāja un mazumtirdzniecības veikala pārdevēja profesija. NVA par prioritāti izvirzījusi personalizētu sadarbību ar klientu. Lai ietaupītu laiku, ieviesta iespēja elektroniski ne tikai pieteikties, bet arī iegūt bezdarbnieka statusu un saņemt

visu informāciju, lai jau pirmajā bezdarba mēnesī klienti varētu aktīvi sākt darba meklējumus. Digitalizācijas un automatizācijas laikmetā svarīga ir regulāra izglītošanās un iesaiste pašiem, turklāt dažādās jomās, izmantojot arī mūžizglītības piedāvātās mācības. Tāpēc viens no galvenajiem uzdevumiem ir noskaidrot klienta motivāciju sadarboties ar mums un atgriezties darbā. Aģentūrai ļoti būtiska ir saikne ar darba devējiem, pašvaldībām un sociālajiem partneriem, jo tā sekmē iespēju rast katram klientam atbilstošas nodarbinātības formas. Paldies visiem par līdzšinējo sadarbību! Pateicoties darba devēju atsaucībai, bezdarbnieku apmācība pie tiem visefektīvāk ir sekmējusi vajadzīgo darbinieku piesaisti. Arī šogad NVA atbalsts tiek turpināts. Mūsu mērķis ir visās klientu apkalpošanas vietās nodrošināt vienlīdz augstas kvalitātes apkalpošanu un individuālu pieeju. Kuldīgas filiālē laipni gaidīts ikviens, kurš vēlas saņemt speciālista konsultāciju un atbalstu.

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Kad manam tēvam svinējām 70. jubileju, tad mēs pieci vīri kā divos pēcpusdienā iesākām dziedāt, tā nākamajā dienā pēcpusdienā tik beidzām. Visi bijām lieli dziedātāji,” stāsta kādreizējais Snēpeles amatiertheātra režisors Kārlis Freimanis.

PĒC PUBLICĒTĀ

Bez pilnsapulces lēmuma nevarēs

Pēc publikācijas *Vieni nemierā, otri aicina visu pārrunāt par Kuldīgas pensionāru biedrības Rumbiņas darbību Kurzemieku savanija vairāki neapmierināti pensionāri.*

Kāda kundze, kura pati no Rumbiņas aizgājusi, apgalvo, ka tā rīkojušies arī daudzi citi biedri, kurus neapmierina tagadējās vadītājas Zigrīdas Sīles rīcība un attieksme. Viņa uzsver, ka savulaik pie Rumbiņas bijuši dažādi pulciņi, piemēram, rokdarbu, kulinārijas u.c. Tagad tādu neesot, jo vadītāja nedodot telpas. „Mēs ejam uz senioru skolu, to mēs nebrāķējam, bet uz Rumbiņu drīz vairs neies neviena.”

Z.Sīle savukārt uzsver, ka kopš 2014. gada, kad viņa Rumbiņā sākusī darboties, nav izdevies uz kopsapulci saaicināt pietiekamu skaitu biedru, lai varētu pieņemt nopietnus lēmumus. Šīgada martā paredzēta pārvēlēšanu sapulce, bet vadītāja netic, ka kvorums būs.

Kurzemes NVO centra biedrību konsultante Elīna Immere skaidro, ka bez kopsapulces, kurā ir biedru kvorums, vadību mainīt nevar. Ja biedru daudz, uz sapulci var nākt tikai pārējo izvirzīti pārstāvji, kuri daļību piesaka vismaz divas nedēļas iepriekš. Bet, lai pieņemtu šādu balsošanas formu, tā vispirms

jāieraksta statūtos, un arī tas nav izdarāms bez kopsapulces lēmuma. „Biedrību un nodibinājumu likums paredz, ka kvorums ir vajadzīgs. Tas arī paredz to, ka katra biedra pienākums ir piedalīties kopsapulcēs. Ja nesi atnācis, tad nav arī nekādu tiesību iebilst pret lēmumiem.”

Kuldīgas novada domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Dambergā atzina, ka Rumbiņu, līdzīgi kā citas biedrības, pašvaldība finansiāli atbalsta, bet to darbībā neiesaistās. Viņa tāpat rosināja nesaskaņas risināt kopsapulcē, ko var sasaukt arī pirms laika.

Inguna Spuleniece

Remontēs piecus mēnešus

Laipas līdz pavasarim tiks pārbūvētas, koka pāļus nomainot pret betonu.

Lasītāji interesējās, kāda izeja atrasta, lai laipas, kas tiek remontētas Pilsētas dārzā aiz Kuldīgas novada muzeja, tik ātri nesatrunētu.

Iepriekšējās laipas kalpojušas kopš 2011. gada, skaidro Kuldīgas attīstības aģentūras projektu speciāliste Ance Reķe. „Gājēju laipas un tiltiņš Pilsētas dārzā netiek lietots jau krietni ilgāk, jo tehniskais stāvoklis nebija

drošs.” Par darbu tiek maksāts no pašvaldības budžeta, un tiks atjaunotas laipas un tiltiņš ne tikai Pilsētas dārzā, bet arī skatu laukums un laipas pie Baznīcas ielas 34. nama. Pērn 17. decembrī līgums noslēgts ar Kuldīgas Būvfirmu „Inbuv”. Darbs sāks, daļu teritorijas iežogojot un koka detaļas demontējot saskaņā ar līgumā noteikto termiņu, kā arī ņemot vērā laika apstākļus. Būv-

niecības termiņš ir pieci mēneši. Paredzēts nomainīt koka detaļas, lai konstrukcijas ir stabilas. Lai laipas kalpotu pēc iespējas ilgāk, koka pāļi tiks demontēti un to vietā ierīkoti betona stabveida pamati, kas kalpošanas laiku būtiski palielinās, uzskata speciāliste. Kopējās izmaksas ir 59 110 eiro ar PVN.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ko atceraties par 1991. gada barikāžu laiku?

Kā rīkotos, ja situācija atkal būtu tāda kā toreiz?

Edgars Fiders, pensionārs: – Toreiz izjūtas bija briesmīgas. Visi no meliorācijas pārvaldes ar autobusu aizbraucām, trīs dienas pie Kuldīgas raidstacijas dežurējām. Visādas runas gāja, ka tanki jau esot pie Saldus. Uztraucāmies. Tagad droši vien tāpat kaut ko darītu, bet izjūtas tādas vairs nav. Kaut kā citādāk viss izveidojies, nekā toreiz cerējām.

Mārtiņš Terliņš, zemessargs: – Mācījies Kandavas vidusskolā, visi ar autobusiem braucām uz Rīgu. Aptuveni nedēļu tur dzīvojam. Ja būtu atkal tāda situācija, cilvēku rīcība būtu līdzīga.

Brauktu atkal un valsti aizstāvētu.

Dace, auklīte: – Satraukums bija, bet es barikādēs nepiedalījos. Kā emocionālu notikumu pirms tam atceros to, ka 1988. gada 18. novembrī man piedzima dēls. Tad skatījies pa slimnīcas logu, kā Kuldīgā visi iet gājienā. Ja atkal būtu tāda situācija, jāiet valsti aizstāvēt.

Velta Zerņevica, pensionāre: – Skatījies pa televizoru. Kad Rīgā sāka šaudīties, izgāju laukā un uz visām pusēm skatījies, vai nesāk šaudīties arī Kuldīgā. Uztraukums bija liels. Kā mums tagad iet, tā iet, bet, ja atkal būtu kāds apdraudējums, par savu valsti jācīnās. Tagad vienalga ir labāk, nekā bija nebrīvā valstī. Atceros, kā mani bērni auga pirms 60 gadiem. Tas bija šausmīgi! Neviens neko nepalīdzēja, dzīvot bija grūtāk.

Lāsma Regalte, auklē bērniņu: – Es tajā laikā vēl biju mammai vēderā. Neesmu barikāžu situāciju izjutusi, bet zinu, ka būtu bail. Es raudātu. Droši vien mēģinātu braukt kaut kur prom no Latvijas, ja tas būtu iespējams.

Gatis Čukna, nodarbināts mežizstrādē: – Tēvs barikādēs piedalījās. Man toreiz bija četri gadi. Atceros, kā ar mammu palikām mājās. Tajā vecumā saprast neko nevarēju, bet bija tāda nereāla sajūta. Ja līdzīga situācija būtu atkal, es barikādēs piedalītos.

Jolanta Hercenberga, Alberta Dintera foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors **Dzintars Pakalns**.

Uzbrūk ar nazi, nakšņo kāpņu telpās, jaunieši izklaidējas

Pirmdiena, 13. janvāris. Saņemam izsaukumu no slimnīcas uzņemšanas nodaļas, kurā nogādāta nepilngadīga persona alkohola reibumā. Vedam mājās. Pustrijos naktī zvina no Valsts policijas (VP) Liepājā, ka vajag mūsu palīdzību, jo pašiem neesot cilvēku. Stendes ielā dzīvoklī kāds izsisit logu un cilvēkam uzbrūk ar nazi! Klāt esot arī desmit gadus vecs bērns. Agresīvo, kurš trakoja, nogādājam VP. Arī bērna māte ir reibumā, un par notiekošo tiek ziņots bāriņtiesai.

Mazliet pāri 9.00 zvans no VP – atkal neesot darbinieku, kuri brauktu uz izsaukumu. Spēļu zālē *Fēnikss* esot agresīvs vīrietis, apsardze netiek galā. Kad aizbraucam, miera traucētājs aizgājies. Pēc minūtēm 15 valsts likumsargi atkal zvina, ka agresīvais ir spēļu zālē, apsargi atkal netiek galā. Ierodamies, bet agresīvais atkal prom. Dienas vidū iedzīvotājs zvina, ka Vilgālē vīrietis reibumu izgūl kādas mājas kāpņu telpā. Aizbraucam un redzam, ka tā ir mums jau pazīstama persona, kas dzīvo Basos. Aizvedam uz mājām, sākam administratīvo lietvedību, un liekas, ka šodien viņu vairs neredzēsim. Kas to deva!

14.20 apzinīgs cilvēks zvina, ka Pētera ielā laternas stābam pie skolas pazudis vāciņš un elektrības vadi pieejami bērniem. Ziņojam staba apsaimniekotājam. Pēc stundas saņemam zvanu, ka Dzintaru ielā vīrietis aizmidzis kāpņu telpā. Ierodamies un redzam, ka arī tas ir mums zināms klients. Izguldinām iecirknī, un vīrietis tiek pie administratīvā protokola. Pienāk vakars, un atkal tikšanās ar šodien jau sastapto vīrieti no Basiem, tikai šoreiz Kuldīgā, Rātskunga ielā, kur viņš atkal pamanījies aizmigt kāpņu telpā. Lai arī pirms tam aizvedām viņu uz mājām Basos, vīrietis atkal nokļuvis pilsētā. Ar savām izdarībām viņš nopelnījis vismaz 280 eiro sodu.

14. janvāris. Ceriņu ielā esot dzirdams ģimenes strīds. Iesakām zvanīt VP.

15. janvāris. Pārrunas ar

preču piegādātājiem, kuri braucamo novietojusi uz ietves pie *Rimi*. Nākamreiz protokols garantēts. Vakarpusē saņemam ziņu, ka Stendes ielā, iespējams, suņi atstāti bez aprūpes. Apskatām un nojaušam, ka nāksies atgriezties, jo dzīvoklis slēgts.

16. janvāris. Ļoti daudzi autovadītāji, atstājot savu mašīnu, pārkāpj noteikumus. Aptuveni desmit protokolu. Ap 11.00 ekipāža traucas uz sociālo dienestu, kur ieradies agresīvs vīrietis reibumā, viņš tiek aizvests uz iecirkni, uzrakstīts protokols. Pēc vieniem dienā patruļa pie Piltenes ielas nama ierauga, ka tur smēķē bariņš jauniešu. Visiem ierosinām lietvedību. Vakarpusē savācam kārtējo uz ielas guļošo vīrieti. Tā kā pie viņa atrodam vairākas cigarešu paciņas, kam nav Latvijas akcīzes markas, nogādājam VP. Noskaidrojas, ka cilvēks bijis Baltkrievijā – smēķi atvesti no turienes.

17. janvāris. Virkas ielā kāpņu telpas otrajā stāvā guļ vīrietis. Ierodamies, viņš pamostas, pieceļas un aiziet... uz savu dzīvokli pirmajā stāvā. Tieši tas pats scenārijs, tikai ar citu cilvēku, atkārtojas no rīta Policijas ielā. Rātslaukumā invalīdu transporta līdzeklī atrodas saguris vīrietis. Nogādājam mājas, rakstām protokolu. Stendes ielā pēc ilgāka laika tomēr izdodas sadzīt rokās saimniekus, un suņi tiek aizvesti. Dienas gaitā nākas palīdzēt vēl vairākiem cilvēkiem reibumā.

18. janvārī Vidus ielā vīrietis guļ grāvī, izsaucam medikus. Tad braucam uz Rātskunga ielu, jo tur kādā dzīvoklī jaunieši lieto alkoholu. Visiem ne, tomēr izpēl alkohols ir. Vakārā braucam uz vairākiem dzīvokļiem palīgā to īpašniekiem atbrīvoties no nevēlamām personām.

19. janvāra vakārā VP lūdz pārbaudīt, kas par papīriem novilkta pāri ielai pie veikala *Maxima*. Pārbaudām. Tās ir virtuves papīra dvieļu loksnes, bet neviena cilvēka nav. Tomēr pieķeram vairākus jauniešus reibumā, kuri tā izklaidējas. Atklājas, ka papīra rullis nozagts no veikala *Rimi* apkopējas telpas.

MEDIĶI ZIŅO

Informē Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra medicīnas statistiķe **Baiba Būvmeistere**.

Neuzmanīgi sadzīvē

Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā no 13. līdz 20. janvārim mediķi devušies uz 67 izsaukumiem. Hospitalizēti 35 pacienti, no tiem trīs bērni. No visiem cietušajiem alkohola reibumā bijuši deviņi vīrieši un viena sieviete. Bijusi viena krimināltrauma un sešas sadzīves traumas.

Sumina novada uzņēmējus

„Idejas, izlēmība, mērķtiecība, uzdrīkstēšanās un risks – tas raksturo šos uzņēmējus,” piesakot kategoriju *Investīcijas*, sacīja konkursa *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku Gada balva* organizatore, Kuldīgas attīstības aģentūras vadītāja Dace Šēle.

Kategorijā *Amatnieki* balvas saņēma rotu māksliniece Kristīne Šimpermane, adītāja Vita Ošeniece, keramiķe Madara Aīķe un Nelda Blūma, kura piedāvā augstspiedes un sietspiedes druku.

Par ieguldījumu sava uzņēmuma un līdz ar to visa novada attīstībā suminātas divas Vārmes zemnieku saimniecības. *Ezergaļi* graudu pirmapstrādes ēkas un glabātavas pārbūvē ieguldījuši 6,87 miljonus eiro, *Gariši* dārzenu pārstrādes ceha pārbūvē – ap 702 000 eiro. Savukārt Padures uzņēmums *Laimdotas* mēbeļu ražotnē ar biroju un noliktavu investējis 900 000 eiro, Kabiles zemnieku saimniecība *Nogales* slaucamo govju kūti un skābbarības novietnē – 940 000 eiro, bet SIA *Lāses* Rumbas pagastā zīdītājgovju kompleksā zemes īpašumos *Kolumbi* – divus miljonus 108 000

eiro.

Par lielākajiem mecenātiem pērn nosaukti *Saldus ceļinieks*, *Rietumu nafta* un SEB banka.

Domes priekšsēde Inga Bērziņa, pasniedzot apbalvojumus ilgtspējīgākajiem uzņēmumiem *Simra*, *Agrotehnika*, salonfrizētava *Rita* un veikalam *Lote*, pateicās par darbu un atzina, ka pērn ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa auguši par 11% kopš 2009. gada, kad tika izveidots Kuldīgas novads.

Tradicionālajā sarīkojumā sumināti labākie arī visās citās kategorijās: *Ražotājs*, *Pakalpojums*, *Amatnieks*, *Tūrisma uzņēmējs*,

Skaistumkopšana, *Debija* un *Mentors*.

Savas speciālbaldas pasniedza *Altum*, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera, SEB banka, Kuldīgas biznesa inkubators un laikraksts *Kurzemnieks*.

Kurzemnieka balva – iespēja avīzē izvietot reklāmu un sludinājumus – aizceļoja pie Madaras Aīķes, kura Padurē izveidojusi *Saules cepli*, kur pašas gatavotos skaistos traukus un rotas apdedzina ar sentēvu metodēm.

Vairāk foto:
www.kurzemnieks.lv
Daiga Bitiniece
Alberta Dintera foto

Pieminot nacionālos partizānus

Nedēļas nogalē mežā pie Kabiles pagasta *Apuznieku* mājām noticis 1946. gada 1. janvāra nacionālo partizānu *Apuznieku* kaujas piemiņas pasākums.

Piemiņas pasākums sācies ar pulcēšanos Nacionālās pretošanās kustības muzejā Rendas pagasta Viesturos. Viens no tā dibinātājiem Juris Grasmanis stāsta: „Šogad vairāki aicinātie cilvēki nevarēja ierasties, bet cilvēku tāpat bija daudz. Muzejā jaunieši apskatīja ieročus un apģērbu. Pirmo reizi ieradās Latvijas Nacionālo karavīru apvienības priekšsēdis Emīls Gailis, kurš ir partizāna Daukša mazdēls. Daukšs bija tas, kurš atklāja uzbrukumu Kabilei. Devāmies uz Kabilu. Mežā ikviens varēja dabūt karstu zupu.”

Pasākumā piedalījies arī Latvijas Universitātes Latvijas Vēstures institūta pētnieks Zigmārs Turčinskis, kura zinātniskā darbība saistīta ar nacionālās pretošanās kustību pēckara gados. Tika

Sanākušie piemin nacionālos partizānus.

pieminēta populārā Kurzemes partizānu dziesma *Tur, mazā bunkurīti*, kas 1951. gadā esot atrasta kādā Latgales partizānu bunkurā. Pasākumā runājis arī Kuldīgas un Alsungas jaunsargu vadītājs Viesturs Zviedris. Kabiles pa-

matskolas skolēni uzstājušies ar dziesmotu kompozīciju. Par patriotismu un bērniem toreiz un tagad stāstījusi vēstures skolotāja Irina Graudiņa.

Lāsma Reimane
Eduarda Skabja arhīva foto

Skolas sporta zāle pārtop

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas agrākajā sporta zālē top vieta nodarbībām un pasākumiem, bet tiks remontētas arī vairākas mācību telpas.

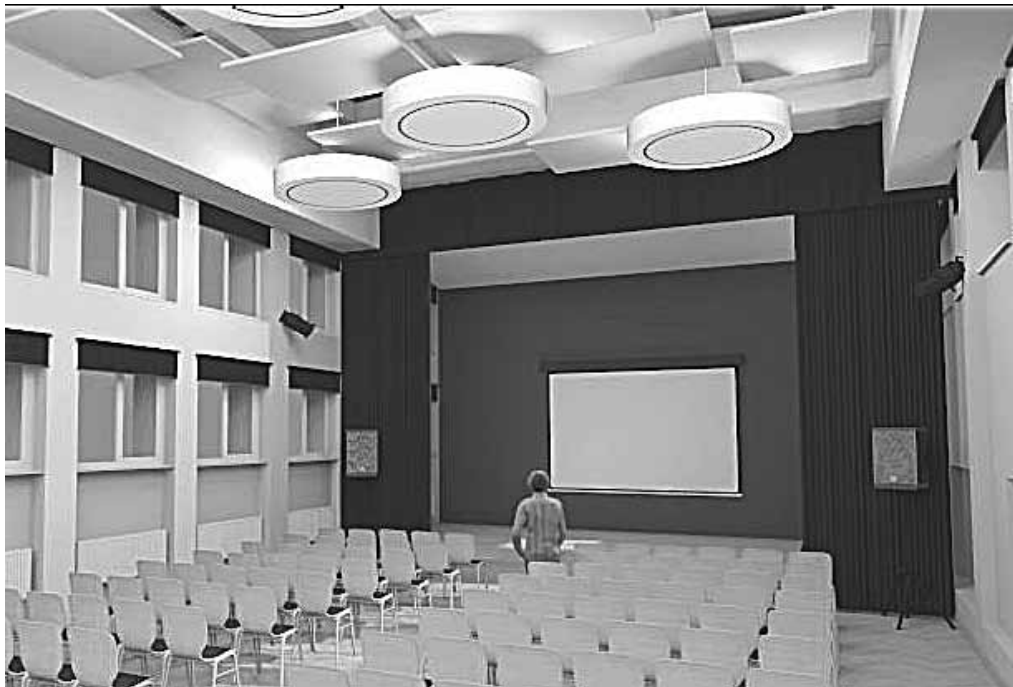
ATBILDĪS MODERNAS VIDES PRASĪBĀM

2018. gadā pašvaldība sāka projektu *Kuldīgas novada vispārējo izglītības iestāžu mācību vides uzlabošana*, kurā ieguldījumi paredzēti V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, Kuldīgas 2. vidusskolā un Kuldīgas Centra vidusskolā. Kā skaidro Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu vadītāja Madara Dravniece, tā nolūks ir izveidot ergonomisku mācību vidi, ieviest vairāk informācijas un komunikācijas tehnoloģiju, tā veicinot kompetenču izglītību.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā bijušās sporta zāles vietā taps daudzfunkcionāla telpa mācībām un citiem pasākumiem. Tiks izveidota skatuve lektoriem, būs tehniskais nodrošinājums: elektriski regulējami prožektoru skaņas pultis un mikserpultis, skandas, statīvi. Lai telpa būtu piemērota kā mācībām, tā semināriem lielākam skolēnu skaitam, būs ergonomiskas mēbeles un atbilstoša ventilācija, tiks paplašināts sanitārais mezgls. Atjaunotas un pārbūvētas tualetes, tai skaitā personām ar kustību traucējumiem.

ATJAUNOS ARĪ KLASES

M.Dravniece skaidro, ka klašu telpu atjaunošana sāksies pavasara brīvdienās no 16. līdz 20. martam un turpināsies vasaras brīvlaikā. Iekārtojot ergonomisku mācību vidi, tiks remontētas un

Vizualizācija: tāda būs jaunā mācību un pasākumu telpa V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas bijušajā sporta zālē.

labiekārtots ķīmijas, fizikas, matemātikas un dabas zinību kabinets un fizikas laboratorija. Daļā būs atbilstoši galdi un krēsli gan skolēniem, gan skolotājiem, būs interaktīvs galds dabaszinību kabinetā un interaktīvs ekrāns ķīmijas kabinetā, planšetdatori un projektori.

Pērn septembrī līgums noslēgts ar SIA *Pretpils*, būvdarbu vadītājs ir Māris Rorbahs, projekta autori – *JD projekts*, par būvuzraudzību atbild *Būves un būvsistēmas*, par autoruzraudzību – *Livland Group*. Līgumcena par būvdarbiem V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā ir 249 645 eiro (bez PVN).

Projekta kopējās attiecināmās izmaksas ir 6 191 460 eiro, tai skaitā 3 493 257 eiro no Eiropas

Katru nedēļu visi projektā iesaistītie tiekas V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, lai apspriestu paveikto un darāmo.

Reģionālās attīstības fonda, ap 810 000 eiro no valsts budžeta un 1 888 742 eiro no pašvaldības budžeta.

Lāsma Reimanes teksts un foto

Mājas apsaimniekos paši

Trīs mājas Kuldīgas novadā dzīvokļu īpašnieki grib atteikties no iepriekšējā apsaimniekotāja – *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* – un ēkas uzturēt paši.

Kurmāles pagasta *Lielmūrniekos* ir četri privatizēti dzīvokļi. Oktobra beigās īpašnieki kopsapulcē lēma par dzīvojamās mājas, funkcionāli saistīto ēku, būvju un zemesgabala pārņemšanu savā pārvaldīšanā un par pilnvarojuma līgumu ar 3. un 4. dzīvokļa īpašniekiem.

Apsaimniekošanas tiesības dzīvokļu īpašniekiem tiks nodotas arī Kuldīgā, Mucenieku ielā 39. Šajā mājā ir divi dzīvokļi, kas pieder vienam cilvēkam. Savukārt Padures pagasta *Gaidās* viens dzīvoklis ir privatizēts, bet otrs pieder pašvaldībai. Arī šeit kopsapulcē nolemts, ka turpmāk saimniekos paši.

Likums *Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju* paredz: ja mājā privatizēta ne mazāk kā puse no visiem privatizācijas objektiem, tās pārvaldīšanas tiesības var nodot dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar īpašnieku līgumu pilnvarotai personai.

Par to novada deputāti lems janvāra sēdē.

Inguna Spuleniece

Pagalmus labiekārtos pārsvarā KKP

Konkursā par daudzdzīvokļu namu pagalmu labiekārtošanu Kuldīgas novada domes deputāti apvienoto komiteju sēdē atbalstījuši astoņus projektus, bet izpildes termiņu pagarinājuši sešiem.

Konkurss notiek kopš 2012. gada. Šogad pašvaldības līdzfinansējums būtu 61 305 eiro. Pārsvarā tie ir pagalmi *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) apsaimniekotajās mājās pilsētā. Konkursa komisija deputātus informēja, ka pērn iesāko sešu projektu realizācija aizkavējusies ar izpildītājiem nesaistītu iemeslu dēļ, tādēļ vajadzīgs pagarinājums.

ŠOGAD ATBALSTĀMIE PROJEKTI:

Baznīcas ielā 22 – pagalmi (iesniedzējs KKP),
Dzintaru ielā 10 – pagalmi (KKP),
Gaismas ielā 7 – pagalmi (KKP),
Gaismas ielā 11 – pagalmi (KKP),
Pētera ielā 2 un 2a – pagalmi (KKP),
Smilšu ielā 25 – pagalmi (KKP),
Mucenieku ielā 30 – iebrauktuve un stāvlaukums (DzīKS Mucenieku nams 30);
Skrundas ielā 18 – dalītās atkritumu vākšanas konteineru laukums ar žogu, iebraucamais ceļš (Ludmila Zaharova).

TERMIŅŠ PAGARINĀTS ŠĀDĀM IECERĒM:

Kalna ielā 14 – Alekšupītes krasta mūra atjaunošana (SIA *Rietumu nafta*),
Kalna ielā 20 – pagalmi (Dāvids Grāveris),
Alunāna ielā 4 – iebrauktuves izveide (KKP),
Baložu ielā 8 – pagalmi (Zigurds Rožkalns),
Liepājas ielā 1 – žogs (KKP),
Kurmāles pagasta *Ābeļkalns* – žogs (z/s *Pilskalni*).

Inguna Spuleniece

EIROPĀ

Lai glābtu bites, jāsamazina pesticīdi

Eiropas Parlamenta (EP) deputāti aicina Eiropas Komisiju nākt klajā ar jaunām ierosmēm bišu un citu apputeksnētāju aizsardzībai. Lai mazinātu pesticīdu atliekas bišu dzīvotnēs, pesticīdu un minerālmēsļu lietošanas samazinājumam jāklūst par vienu no galvenajiem mērķiem kopējā lauksaimniecības politikā. EP pieprasa vairāk naudas, lai atbalstītu bišu skaita samazināšanās cēloņu izpēti un lai aizsargātu apputeksnētāju sugu daudzveidību. Aptuveni 84% kultūraugu un 78% savvaļas ziedu sugu ES ir vismaz daļēji atkarīgi no apputeksnēšanas, ko paveic dzīvnieki. Ik gadu lauksaimniecības produkcija gandrīz 15 miljardu eiro vērtībā ir tieši saistīta ar šādu apputeksnēšanu.

Meklē nolaupīšanas liecinieku

Lietuvas policija turpina izmeklēt iespējamu bērna nolaupīšanu, kas varētu būt notikusi 15. janvārī Viļņā. Nākamajā dienā tiesībsargi izplatīja kāda vīrieša fotorobotu. Viņam, iespējams, ir ļoti svarīga informācija par notikušo. Policija turpina skaidrot, vai Viļņas Karolinišķes rajonā vispār kādam ir pazudis bērns. Apzināti arī bērnumami, ģimenes ar adoptētiem bērniem, arī rajonā dzīvojošās sociāli nelabvēlīgās ģimenes. Pēc sākotnējās informācijas vairāki bērni un vismaz viena pilngadīga persona bijusi lieciniece iespējamai meitenes nolaupīšanai parkā. Līdz šim rajonu fiziski pārmeklējusi policija un brīvprātīgie. Izskatīti arī novērošanas kameru ieraksti.

Pārkāpj privātumu

Lielbritānijas, Francijas un Beļģijas likumi, kas atļauj izlūkdienestiem nešķirojot vākt interneta un telekomunikāciju pakalpojumu lietotāju datus, ir pretrunā ar ES privātuma aizsardzības noteikumiem, secinājis ES Tiesas ģenerālvokāts Manuels Kampos Sančess-Bordona. ES noteikumi attiecas uz jebkuru situāciju, kurā uzņēmumiem tiek uzlikta saistība, tostarp kā pamatojumu minot nacionālo drošību. Lielbritānijas, Francijas un Beļģijas noteikumi prasa „vispārēju un nekritisku” personas datu vākšanu, tostarp par cilvēka atrašanās vietu un kontaktiem, lai gan saziņas saturs netiek saglabāts. Ģenerālvokāts norādīja, ka nacionālās drošības vārdā izlūkdienesti drīkst šādus datus vākt noteiktā apjomā un noteiktu laika posmā, ierobežojot piekļuvi datiem un informējot lietotājus.

Deportē afgāņus

Kabulā nogādāti 37 no Vācijas deportētie atraidītie afgāņu patvēruma meklētāji. Šī ir jau 31. no Vācijas izraidīto šīs valsts iedzīvotāju grupa, kas Afganistānā nogādāta kopš 2016. gada decembra. Uz dzimteni nosūtīti aptuveni 800 cilvēku. Viņu izraidīšana Vācijā tiek vērtēta pretrunīgi, un kritiķi apgalvo, ka situācija Afganistānā joprojām esot pārāk bīstama, lai patvēruma meklētājus varētu sūtīt atpakaļ.

Ir dzīvots, dziesmu un teātri mīlot

„Esmu Snēpeles aborigēns. Visu mūžu, izņemot dienestā pavadīto laiku, ir dzīvots un strādāts šeit,” saka kādreizējais Snēpeles pašdarbības teātra režisors, pagasta dzīvojošais Kārlis Freimanis, kuram 22. janvārī aprit 91. gads.

UZCEĻ SAVU MĀJU

Kārlis kopā ar vēl diviem brāļiem dzimis Snēpeles *Zvejās* bagāta saimnieka ģimenē. „Ienāca krievi, uztaisīja mūs par *kulakiem*, izdzina no mājām un mantu izpārdeva ūtrupē. Mājā ierīkoja slimnīcu, vēlāk tajā dzīvoja lopkopji,” stāsta K. Freimanis. Līdz dienestam armijā strādājis par elektriķi, bet, kad atgriezies, apņēmis sievu Rasmu, kura nu jau mirusi, un Snēpeles centrā uzcēlis *Rietu* māju, kurā dzīvo joprojām. „Nekāds meistars nebiju, bet, kā nu mācēju, tā ķellēju augšā. Būs tīri labi izdevies, ja jau vēl turas,” smeļ Kārlis.

DARBĪGUMS NO SENĪEM MANTOTS

Pēc armijas atsācis strādāt par elektriķi kolhozā. Esot iesaistījies sabiedriskajā dzīvē: dziedājis korī, spēlējis teātri. Interese radusies jau bērnībā. „Pagājušajā gadā svinējām simtgadi, kopš Snēpelē spēlēts teātris. Un sākumā tas notika mana tēva mājās. Es vēl tad nebiju dzimis. Visi ģimenē bija sabiedriski aktīvi, un arī man tā patikšana uz teātri jau pa dzimtas līniju pārmentota. Visi ir koros dziedājuši, sportojuši un teātri spēlējuši. Acīmredzot tas ir ģēnos.

Toreiz tautas nama vēl nebija, bet bija nodibināta bibliotēkas biedrība, kas uzturēja kultūras dzīvi. Mans tēvs un krusttēvs bijuši biedrības vadītāji. Vecāki mūs, bērnus, ņēma uz sarīkojumiem līdz. Senākā atmiņa man

Kādreizējais Snēpeles pašdarbības teātra režisoram Kārlim Freimanim vienmēr patīcis spēlēt teātri un dziedāt. Arī šī intervija beidzas ar viņa dziesmu.

ir no trīs gadu vecuma. Mamma 18. novembrī mani bija paņēmusi līdz, es snaudu viņas klēpī un dažus fragmentus no izrādes *Uguns un nakts* atceros. Kad skolā gāju, skatījos, kā dekorācijas taisa, kā mēģina. Arī pats spēlēju.”

JĀBŪT DEKORĀCIJĀM UN SKAISTIEM TĒRPIEM

1960. gadā Kārlim kā aktīvam pašdarbniekam piedāvāts strādāt par tautas nama vadītāju. Viņš piekritis un šajā amatā bijis 29 gadus. „Alga bija 37 rubuļi, bet maizes klaiņi maksāja septiņus

rubuļus. Nopelnīt ļoti nevarēja, bet man tas darbs ļoti patika. Pagastam naudas maz, visi pulciņi pašam jāvada. Braucu uz režisoru, noformētāju kursiem Rīgā. Kā jau tajos laikos daudz plakātu jāzīmē uzskatāmajai aģitācijai, arī šīs teātru izrādēm. Pirmo iestudēju Gunāra Priedes lugu *Normunda meitene*. Pats spēlēju Normundu. Vislabāk man vienmēr patikušas jautras, komiskas lugas. Man patīk, ja ir dekorācijas, skaisti tērpi. Teātri nedrīkst noplicināt.

Lai arī tas darbs man patika, sagrozījās tā, ka no tautas nama

aizgāju un līdz pensijai četrus gadus strādāju būvbrigādē.”

SANĒM APRŪPI

Pensijā esot, Kārlis atkal vairākus gadus vadījis pašdarbnieku teātri. Bet nu viņa dienas rimti ritot pa mājām. Viena bērna vairs neesot šaisaulē, bet otrs, dēls Jānis, dzīvo Ikšķilē. Viņam ir seši bērni, un Kārlim nu jau ir arī 11 mazbērnu.

Ik dienu atbraucot pāris kilometru attāļajās kaimiņmājās dzīvojošā Diāna Šteinberga. Viņa agrāk pie Kārļa spēlējusi teātri, un tā izveidojusies cieša draudzība.

Kad pirms vairākiem gadiem Diānai nodegusi māja, līdz tās atjaunošanai apmetušies pie Kārļa. Nu viņa izlīdzot, ja pašam kāda vajadzība: atvedot pārtiku, piepalīdzot mājas solī. Redzes Kārlim vairs nav, tādēļ sadzīviski vienam tikt ar visu galā neesot viegli.

Kārlis prēcājas, ka divas reizes nedēļā saņem biedrības *Latvijas Samariešu apvienība* aprūpi mājās: „Viņi izmazgā grīdu, sanes malku, samaina gultas veļu, nomazgā mani, apgriez matus, nagus.” Kārlim ir arī drošības poga, kas ļauj dzīvot pilnvērtīgi un droši. Tā ir iekārta saziņai ar Latvijas Samariešu apvienības zvanu centru. Aprocē piespiežot pogu, var informēt par situāciju un saņemt neatliekamo medicīnisko palīdzību.

DZIEDĀTPRIEKŠ NEAPSĪKST

Ik gadu dzimšanas dienā pie Kārļa pulcējoties viņa kādreiz vadītā teātra aktieri. Vakars tiek vadīts, jautrām sarunām un dziesmām skanot. Dziedāšana Kārlim vienmēr patikusi. Nesaskaitāmu dziesmu vārdi cieši iespiedušies atmiņā, jo ģimenē dziedāšana bijusi ikdiens. „Kad tēvam svinējām 70. jubileju, mēs, pieci vīri, kā divos pēcpusdienā iesākām dziedāt, tā nākamās dienas pēcpusdienā tik beidzām. Visi bijām lieli dziedātāji.” Sacīto Kārlis apstiprina ar skanīgu dziesmu *Tās balsis, tās balsis, tās nepauz es no kādreizējā kora repertuāra.*

Trīs kolektīvi strādās kopā

Laidu amatiereteātra priekšnesums, gatavots īpaši šim pasākumam.

Režisores Raimondas Vilmanes vadītie Snēpeles, Laidu un Skrundas novada Raņķu pagasta amatiereteātri kopmēģinājumā *Trīs vienā* apcerējuši ideju uz Līgo svētkiem izrādī iestudēt kopā.

R. Vilmane stāsta, ka trīs amatiereteātru tikšanās rīkota pirmo reizi, bez jautrām atrakcijām, dziesmām, dejām un priekšnesumiem tajā arī pārrunājuši ideju par izrādi.

Šobrīd režisore vienā apvieno šo

kolektīvu iepriekšējos iestudējumus *Kartupeļu talka*, *Visi radi kopā* un *Pagasta nabags*. Izrādē *Visi radi kopā* satikšanās norit kapu svētkos, bet jaunajā uzvedumā tas notiks Līgo svētkos.

Sniegavīri tomēr tapa

Lai arī sniega šoziem nav, pasapņot varot, tādēļ mazo snēpelnieku pasākuma *Čības kājās, un mamas paliek mājās* tēma bija sniegavīri.

„Lasījām grāmatas, skatījāmies multfilmās, zīmējām, apliecējām, sportojām, stilizēti slēpojām un no putuplasta veidojām sniegavīrus,” stāsta kultūras nama vadītāja Raimonda Vilmane.

Šāds pasākums kopš rudens reizi mēnesī tiek organizēts pirmsskolas un sākumskolas bērniem. Nākamā nodarbība būs 13. februārī, un tās tematika – Sveču mēnesis.

Kad atrasts īstais virziens

VIKĪJA PORIETE pati ir noteicēja pār savu darbdienā ritmu – viņa ir tulkotāja un var izvēlēties, kad sēsties pie datora un sākt darbu. Uzņēmīgā jauniete prot sevi disciplinēt un atrod laiku gan lasītāju klubīņam Kuldīgas bibliotēkā, gan spāņu valodas kursiem, gan citām nodarbēm.

Tiekoties ļoti vējainā decembra dienā, Vikija sarunā min animācijas filmu *Vaiana*. Viena no tās atziņām: jāiemācās būt laimīgam tur, kur esi. Papildinot var teikt – arī laikā, kāds nu tas ir un ko nevar mainīt.

IZVĒLĒJĀS BRĪVĪBAS DĒL

Kad Vikija mācījās tagadējā V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, karjeras konsultante meiteni brīdinājusi, ka būs grūti atrast nodarbošanos bez konkrēta darba laika. Izskatot augstskolu piedāvājumus, viņa sapratusi, ka studijas Ventpils Augstskolas Tulkošanas studiju fakultātē ir vienīgā apsveramā iespēja, bet pirmajā kursā bijis skaidrs – tā ir īstā vieta! Tagad Vikija ir tulkotāja (ne tulce – tad būtu jātulko mutvārdos, bet to viņa vismaz pagaidām nevēlas, jo uzskata, ka tad nevarēs veikt pienācīgu uzmanību valodas niansēm), viņas valodas ir angļu un krievu. Tulkošanas birojs atrodas Rīgā, nodarbina virs 2000 tulkotājiem (par it kā kolēģiem Vikija gan neko nezina, jo birojā ir tikai trīs darbinieki), bet šodienas tehnoloģijas nodrošina iespēju strādāt attālināti, tātad arī palikt dzīvot Kuldīgā. Taču šāda brīvība paģērē arī lielu pašdisciplīnu: pašai jāplāno sava diena, jāparedz, cik daudz laika tulkojamais teksts prasīs, cik var atļauties *brīvsolim*, turklāt alga atkarīga no padarītā. Vikija atzīst, ka sākumā bijis grūti iestrādāt savu režīmu un darba sistēmu. Tagad izveidojies stabils ritms: rīta pusē visas citas darīšanas, mājas, vasarā arī dārza darbi, tad ap pieciem sešiem pēcpusdienā sākas darbdiena. Tulkotāja darba specifika prasa ne tikai valodas zināšanas vien – jāpārzina arī tulkojamā joma: „Nevari tulkot par ekonomiku, ja neizproti to, nevari tulkot par arhitektūru, būvniecību, ja nezini par tām neko plašāk. Jāveido terminu, leksikas krājumi, bet pats galvenais – jāgrib zināt. Tagad, ja vien termiņš atļauj, pārtulkoju un tekstu uz dienu atstāju, tad to kā svešu ar sviagu skatu pārlesu, pieslīpēju.” Vikijas lauciņš šobrīd ir būvniecība, jātulko arī reklāmtteksti par jaunajām tehnoloģijām, bet tie neesot īpaši mīļi: „Darbs iet ātrāk, bet pašai šķiet, ka kaut kā pietrūkst, ka no tiem neko neiegūstu.”

PLAŠĀKAM SKATAM UN NENOSKĀRSTAI VAJADZĪBAI

„Man vienmēr gribas iegūt ko vairāk. Izdomāju kādas avatūras – tās gan prasa laiku, bet mēģinu dienā iespraucināt,” Vikija smeļ par savu nemītīgo vēlmi iemācī-

Kur nu Vikija bez grāmatām! Tāda liela un pamatīga atrasta pastaigu takā pie *Plostkroga* (līdzās Kandavas-Sabiles šosejai).

„Jāiemācās būt laimīgam tur, kur esi.”

VIKĪJA IESAKA IZLASĪT:

- Julijana Vaivoda darbu *Septiņi mēneši Liepājas cietoksnī*,
- Marka Ablija populārzinātnisko grāmatu *Tā viņi te runā*,
- jebkuru Andra Kolberga romānu, tostarp *Civilizēto krokodilu sindromu*,
- Jūnasa Jūnasona *Simtgadnieku, kas izkāpa pa logu un pazuda un Simtviengadnieku, kas domāja pārāk daudz*,
- Zigfrīda fon Fēgezaka darbus *Senči un pēcteči*, *Baltiešu gredzens*.

Kad ilgas stundas pavadītas tulkojot, Vikija Porieta labprāt ļaujās biljarda azartam.

ties ko jaunu, jo varbūt kādreiz noderēs, tā teikt – „nenoskārstai vajadzībai”. Vēl studiju gados viņa iespējusi izbraidīt no Ventpils uz Kuldīgu, lai mācītos un iegūtu mednieces apliecību. Šī aša doma radusies, vērojot opi, kuram jau pāri 90 un kurš bijis cienīts mednieks. Tiesa, līdz medībām mazmeita vēl nav tikusi, bet gan jau laiks pienāks. Pieaugušo izglītības centra kursos viņa ieguvusi bilancspējīgas grāmatvedes zināšanas, un tās jau noderot. Augstskolā bijusi iespēja mācīties zviedru valodu: „Bija pasniedzējs no Zviedrijas, pamatus vismaz apguvu, un, ja vajadzēs, šo māju varēšu būvēt tālāk.” Skolas gados Vikija mācījies arī vācu valodu, bet šobrīd papildina spāņu valodas zināšanas. Sākums bijis Pelčos, kur braukusi pasniedzēja no Liepājas, tad nodarbību vadību pārņēmusi tagadējā Kuldīgas galvenās bibliotēkas direktore Daina Girvaite. Bet pa vidu – kārtējā avatūra: pēc pasniedzējas ieteikuma viņa internetā pieteikusies Spānijā valodas kursos ārzemniekiem, tajos maksāta stipendija. Vikijai piedāvāts pamēģināt tulkot arī spāņu valodā vai no tās, bet tam viņa neesot gatava: „Valodas zināšana vēl nenozīmē, ka var kvalitatīvi tulkot.”

KLUBIŅĀ IEJUTUSIES

Jau piekto gadu Vikija ir cītīga lasītāju klubīņa dalībniece Kuldīgas bibliotēkā. Tajā ir īsts paaudžu mikslis: Vikija ir jaunākā, bet līdzās – par viņu divreiz un pat trīsreiz vecāki cilvēki. „Mājās taču būtu dabīgi, ka kopā ir trīs paaudzes, tāpēc arī šeit nekādu paaudžu nesaderību nejutu. Turklāt citā kompānijā, ar saviem vienauzdzēm es nevarētu apspriest izlasīto, izteikt savu un uzzināt citu viedokli, uzzināt par jaunumiem grāmatniecībā. Bet reizēm, kad jūs citi runājat par laikiem, ko neesmu pieredzējusi, grāmatām, ko neesmu lasījusi, sēžu kā partizāns un visu pierakstu. Man liekas, ka iegūstu vairāk nekā pārējie: ir gan jaunā informācija, gan kopējās sarunas, kurās varu iesaistīties.”

GRĀMATA JĀIZBAUDA UN JĀSAJŪT

Vikija nepieņem atrunāšanos, ka lasīšanai nav laika: ja ļoti gribēsies, kādu brīdi jau atrast varēs.

Viņasprāt, daudz atkarīgs no ieradumiem ģimenē. Pašai saikne ar grāmatām veidojusies kopš bērnības, jo tās bijušas visapkārt, vecāki lasījuši: „Kad ar mammu gājām uz veikalu, mani neinteresēja rotaļlietas, bet noteikti vajadzēja ieiet grāmatnīcā – patika tās īpašā smarža, grāmatas varēja aptaustīt. Kopš tiem laikiem man grāmatu vajag sajūst – redzēt, cik tā bieza, cik vēl atlicis, ko lasīt, just, kā tā smaržo, tāpēc nepatīk lasīt e-grāmatas, jo tās ir bezpersoniskas, nepārskatāmas.”

„Nevar tulkot par ekonomiku, ja no tās neko nesaproti.”

Un viņa kļūst visai strikta, runājot par jaunajām nostādņēm literatūras mācīšanā un daža laba ierēdņa sacīto, ka par literatūru jau var runāt arī fizikas vai sporta stundās. Vikija pieļauj, ka skolēnam tad var pietikt, piemēram, ar kāda populāra sportista dzīves aprakstu: „Tu esi izlasījis grāmatu, nevis izbaudījis literatūru. Var pievilkt ķeksīti, ka esi lasījis, bet literāras vērtības nav – tas ir informatīvs materiāls.” Vikija spriež, ka ar vēsturi gan literatūrai ir cieša saikne un reizēm bez tās zināšanas daudz kas var palikt neuzvertts un nesaprasts.

SPRĪDĪTIS JAU ATBILDĒJIS

Vai nekad nav gribējies aizbraukt no Kuldīgas, nonākt lielākā pilsētā, varbūt pat citā valstī? Vikija atsmaida – viņas vietā jau 1903. gadā atbildējis Sprīdītis (tad uzrakstīta Annas Brigaderes luga – aut.), secinot, ka īstā laimes zeme ir mājās. Viņas mājas ir Kuldīgā: „Es varu kaut kur aizbraukt, sakrāt iespaidus, bet, kad atgriežos, izjūtas ir neapprakstāmas. Parasti iznāk pārbraukt vakarā, un tad ir gaismas, ko redz, tuvojoties pilsētai: nu jā – esmu mājās. Pašam jābūt savas laimes kalējam. Atrāšanās vieta diez vai ko mainīs, arī citur drīz vien var iestāties tā pati rufina, no kuras bēgi.”

Vikija spriež, ka Sprīdīša sindroms viņai laikam būs vienmēr, bet izvēle ir katra paša ziņā. Taču jāreķinās arī ar negatīvo – kā Viļa Lāciņa grāmatā *Stroika ar skatu uz Londonu*. Ar Vikijas pašas nostāju vislabāk sasaucoties Viļa Veldres ceļojumu aprakstu krājumā *Ceļi un cilvēki* (1937) stāsts par kādu rīdzinieku, kurš pārcēlies uz dzīvi Kuldīgā. Kad pēc laika paziņas prasa, kā tad klājas, vīrs atbild: „Dzīvoju Kuldīgā, cepuri kuldams.”

VIEDOKĻI

Kā vērtējat medicīnas pieejamību Latvijā un savā pilsētā?

Jelena Jefimova-Kokina, bezdarbiece: – Esmu no Ventpils. Lai tiktu pie kāda speciālista,

maksājot naudu, rindā jāgaida apmēram mēnesi. Ja grib tikt pie valsts apmaksāta, jāgaida kāds pusgads. Ja ir vajadzība, braucu uz Rīgu. Tur arī jāmaksā pašai, bet var tikt ātrāk. Man ir veselības apdrošināšanas polise, tāpēc daļu naudas man atmaksā.

Jānis Saučuks, pensionārs: – Cenšos veselību uzturēt tā, lai speciālista palīdzība nav jāmeklē, tomēr vajadzība ir

bijusi. Līdz šim vienmēr paveicies – pie ārsta esmu ticis ātri. Ja nevarētu laicīgi tikt, meklētu iespēju tikt ātrāk par maksu.

Aleks Žernovs, skolnieks: – Visu ārstus, kas man bijuši vajadzīgi, esmu saņēmis aptuveni nedēļas laikā. Pie citiem speciālistiem esmu braucis uz Ventpili, Tukumu. Arī Kuldīgā tādi ir, bet vecāki vai paziņas man neiesaka pie viņiem iet. Tad izvēlos citur.

Inese Afanasjeva, strādā Kuldīgas kultūras centrā: – Nesen vajadzēja tikt pie dermatologa. Kuldīgā ir divas iespējas. Pie viena ārsta ir lētāk, jo arī valsts kaut ko piemaksā, un tur varēju tikt pēc diviem mēnešiem. Pie otra varēja piekļūt agrāk – pēc mēneša, un tas man maksāja 30 eiro. Vēl ātrāk varēja tikt Ventpilī.

Edvīns Grunte, pasta pavadonis: – Nav bijušas nekādas problēmas. Man ģimenes draugs ir ģimenes ārsts. Esmu no Talsiem, un tur visu speciālistu mums nav, tādēļ reizēm nākas braukt uz citu pilsētu.

Elena Kisilevska, pensionāre: – Maz nācijas pie ārstiem iet, tāpēc sūdzēties nevaru. Kur vajag, tur tieku. Vīrs bija pie acu ārsta, un brilles bija ilgāk jāpagaida. Bet tas saprotams.

Projektā Cik droša dzīve novados – tiesiski, ekonomiski, sociāli un informatīvi – šoreiz par veselības drošību un izmeklējumu pieejamību.

Medicīna: lēti, bet ilgi, dārgāk, bet ātrāk

„Nekas nav mainījies: ja ārstam samaksā aploksnē, bez rindas var tikt gan uz izmeklējumiem, gan operācijām. Ja nemaksā, stāvi rindā, kamēr nomirsti!” tāds ir vairāku sarūgtinātu cilvēku viedoklis. Bet ir arī pretējais: medicīnas pakalpojumi pieejami laikus, bez lieka stresa un izdevumiem. Patiesība noteikti ir pa vidu.

Pieredzes stāsti

Četrus gadu vietā pāris nedēļu

Kuldīgas senioru skolas lektors Uldis Ante pērnā gada nogalē operējās aci.

„Dievs mani žēlojis, pie dakteriem iznāk iet reti. Lielākās problēmas jau no bērnības man ir ar redzi. Tās saasinājās tiktāl, ka vērsos pie ārsta Ventpilī. Tur konstatēja, ka jātaisa kataraktas operācija, pierakstīja mani valsts rindā, patieca, ka jāgaida četri gadi. Tā arī dzīvoju ar Ventpils daktera teikto, skaitot, cik gadi vēl atlikuši, bet redze palika aizvien sliktāka. Nolēmu aizbraukt uz Rīgu. Tur uztaisīja jaunas pārbaudes un atzina, ka ir slikti, operācijai jābūt diezgan ātri. Pajautāja, vai es rindā stāvo. Ko es zinu! Dakteris teica, ka ierakstījis. Pajautāja, kurā slimnīcā. Kā es to varu zināt! Man teica, ka esmu ierakstīts rindā, tur arī stāvu. Kaut vai pie Veselības ministrijas.

Uldis Ante: „Dakteris Rīgā man jautā, vai es rindā uz valsts finansētu operāciju stāvo. Ko es zinu! Ventpilī teica, ka ierakstīja.”

Redz, tas bija nepabeigts ārsta darbs – man nenodota pilna informācija. Vēlāk jau sapratu, ka tie četri gadi man jāgaida pie Ventpils daktera, lai acis operētu par valsts naudu. Rīgā man jautā: pēc divām nedēļām varēsiet? Kāda runa! Vienu aci sakārtoju. Otrai arī operācija vajadzīga. Esmu ierakstīts rindā steidzamības kārtā – pēc iespējas ātrāk. Man bija kauns prasīt, cik ātri tas ir. Tagad gaidu, kad man dos zinu.

Par valsts finansējuma apjomu runājot, man operācija izmaksā 280 eiro, bet, ja visu maksātu pats – 780 eiro. Starpība ir, kaut gan biju gatavs arī pats visu maksāt, jo acu problēmas kļuva aizvien lielākas. Stāsts jau ir par to, ka tu īsti nezini un ārsts arī nepasaka, ka var pameklēt iespējas citur. Manā gadījumā bija tā, ka gluži par velti operācija nebija, bet novilcināta gan.”

Samaksā, bet diagnoze nepareiza

Pensionāre Ingrida Paegle visu pagājušo vasaru meklējusi pareizo diagnozi un ārstēšanu kāju vēnām.

„Maijā aizgāju pie daktera, jo kājai pie poftes uzmetās trofiskā čūla. Dakteris nosūtīja uz sonogrāfu, lai izmeklē, kas pie vainas: artērijas vai vēnas. Citādi viņš man neko pateikt nevarot. Momentā nekur aizbraukt nevarēju, un pieteicos Kuldīgā par maksu. Mēnesi nogaidīju, ap Jāņiem tiku, samaksāju 62 eiro. Izmeklēja, uzrakstīja diagnozi: virspusējs vēnu iekaisums, jānododas pie flebologa. Sākumā aizgāju pie sava daktera, parādīju izmeklējumus, bet atbilde bija tāda, ka viņš neko līdzēt nevarot. Flebologs uz Kuldīgu atbrauca tikai augustā. Visu vasaru ar savu kāju mocījos – čūla kļuva aizvien lielāka, sāpēja. Flebologs momentā konstatēja, ka sonogrāfā noteiktā diagnoze ir nepareiza. Izrādījās, ka man ir dziļo vēnu tromboze. Vienīgā izeja – braukt uz daktera Mauriņa kliniku Rīgā. Tur mani, protams, par maksu sāka ārstēt. Veselu mēnesi ik pēc trim dienām bija jābraukā uz Rīgu uz pārskatīšanu. Pastaigāt nevarēju, jo nespēju kājā neko uzvilkt. Protams, katra pārskatīšana maksāja naudu, arī ceļš. Izvēriju vairāk nekā 300 eiro. Pensionāram tā ir liela summa. Pēc tam ārsti ieteica, kā rīkoties tālāk. Paldies Dievam un Rīgas vēnu klīnikas speciālistiem – divos mēnešos kāja sadzija. Ja būtu palāvusies tikai uz Kuldīgas ārstiem, čūla ietu plašumā un kāju varētu arī zaudēt.”

Ingrida Paegle: „Veselu mēnesi ik pēc trim dienām braukāju uz Rīgu, lai kāju pārskatītu. Izvēriju vairāk nekā 300 eiro, toties kāju nezaudēju.”

Ejot pie speciālistiem par savu naudu, šī disku kaudzīte ar magnētiskās rezonanses izmeklējumiem pacientiem izmaksātu vairāk nekā 1000 eiro.

Par savu naudu – ap tūkstoti

Kādas kuldīdznieces pieredze 2018. gadā:

„Kamēr ārsti centās manai slimībai noteikt diagnozi, vajadzēja magnētisko rezonansi dažādām ķermeņa vietām. Ja iet bez valsts kvotām, viena maksā 150 eiro, un par visām, ko man vajadzēja, būtu samaksājis pāri par 1000 eiro. Ja grib, lai maksā valsts, katra mēneša noteiktā datumā jāstāv rindā. Cilvēki pie slimnīcas pulcējas jau no sešiem rītā. Astoņos visi brāžas iekšā. Runā, ka, varot pieteikties arī pa tālruni, bet man ne reizi tas neizdevās – vienmēr aizņemts. Turklāt gada otrajā pusē kvotas iet mazumā vai beidzas vispār.”

Atbild Teiksmā Dieziņa, SIA Vizuālā diagnostika Kuldīgā administratore.

Viņa teic, ka pieraksta datums uz izmeklējumiem nav jau vismaz gadu.

„Tagad rakstām uz priekšu. Ir izmeklējumi, uz kuriem par valsts naudu var pierakstīties uz aprīli, maiju. Ja cilvēks nāk par maksu, tad uz kompjūteru, piemēram, vispār nav rindas. Vienīgi jāskatās – katru dienu tiek veikti citi izmeklējumi. Uz magnētisko diagnostiku, piemēram, var tikt jau 29. janvārī. Tie, kam ir apdrošināšanas polises, vismaz daļēji samaksa par izmeklējumiem tiek segta. Ar polisēm daudzi izvēlas nākt par maksu. Kuldīgas novadā pašvaldības darbiniekiem un skolotājiem ir polises. Pie mums par maksu rinda ir īsāka nekā Liepājā, tādēļ arī daudzi liepānieki pie mums brauc, kaut cenas mums vienādas.” skaidro T.Dieziņa.

Par kvotu daudzumu jautāta, viņa atbild: „Par valsts kvotām pieņemam 10 cilvēku dienā. 8.00 sākam, un 14.30 iznāk pēdē-

jais pacients. Tā pa desmitam rakstām uz priekšu – janvāris ir pilns, februāris, marts arī. Aprīlim vēl palikusi otrā puse. Ja mēs strādātu tikai par kvotām, tad pusi gada sēdētu bez darba.”

Arī *Vizuālajā diagnostikā* nav pieejami visi izmeklējumi, jo trūkst speciālistu. „Nesen dakteris Brīska aizgāja pensijā. Nav neviena, kas skatītos krūšu sonogrāfijas. Par valsts naudu neviena, kas strādā ar krūtiņām, vietā nav. Par maksu divas reizes nedēļā braukā daktere Laganovska no Rīgas. Pie viņas rindas izveidojušās arī par maksu. Daktere Smilga aizgāja pensijā, arī viņas vietā neviena nav. Ehokardiogrāfijas speciālista nav. Viena brauca no Rīgas, bet izrēķināja, ka viņai neatmaksājas to darīt. Cik kvotiņa ir, tik rakstām, speciālistus meklējam. Daudzi iet uz maksas izmeklējumiem pie dakteres Dzenes. Piezvana mums, pinteresējās, cik gara rinda, izvēlas dakteres Dzenes doktorātu.”

Teiksmā Dieziņa: „Viena lieta, ka kvota ir maziņa, otra – nav speciālistu. Tādēļ arī veidojas rindas.”

Ideāla komanda

Biruta Gulbe pērn aprīlī vairākās vietās salauzusi kāju.

„Vienkārtīgi gāju pa ielu un, var pat teikt, nolauzu. Salauzu potīti un nolauzu abus liela kaulus. Nebija ne slidens, nekā. Mani aizveda uz slimnīcas uzņemšanas nodaļu. Paveicās, ka tur praksē bija ļoti jauka dakterīte. Neatceros uzvārdu un nezinu, vai tagad pie mums strādā. Viņa teica, ka momentā nav neviena daktera, kas uzņemtos tik nopietnu operāciju. Ieteica otrajā dienā braukt uz Rīgu, uz Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcu. Operācija ilga vairāk nekā sešas stundas. Mani operēja dakteris Terjajevs. Arī no jaunajiem – ļoti, ļoti labs. Komanda ideāla. Anestēziologs otrajā rītā pajautāja, vai anestēzija nebija par stipru vai

par vāju. Kāju nejutu līdz pat otrajam rītā. Ja jau anestēziologs var atnākt un interesēties, tas ir līmenis! Dakteris Terjajevs vairākas dienas nāca pārsiet pats, tikai pēc tam ļāva to darīt māsīņām.

Arī Kuldīgā attieksme, protams, bija tā nekā. Ļoti lielu pateicību saku Kuldīgas slimnīcas rehabilitācijas nodaļai. Tur strādā ļoti labi, arī viņus sauca par dakterīšiem. Pie fizioterapeita Aigara Strāka gāju 25 reizes. Vienā brīdī prasīju: „Vai tev šajos gados nav apnicis grozīt un locīt kājas un rokas tām vecajām tantēm?” Viņš teica, ka

veciem cilvēkiem nav nekādas vainas. Arī fizioterapijas māsiņa nodaļā ir jauka. Viņa bija saslimusi, tāpēc gāju uz Sarkanā Krusta fizioterapijas kabinetu. Arī tur strādā ļoti laba māsiņa, bet pa pakāpieniem ar lautu kāju nevar tikt iekšā – vīrs cēla un nesa. Ar kopīgām pūlēm četros mēnešos tiku uz abām kājām. Dakteris Terjajevs priecājās, ka veiksmīgas rehabilitācijas dēļ visi rezultāti bija ļoti labi.

Saprotu, ka daudz atkarīgs no katra paša. Es gribu, varu un daru. Protams, kāja vēl ir pietūbrīdījus – ļoti, ļoti labs. Komanda ideāla. Anestēziologs otrajā rītā pajautāja, vai anestēzija nebija par stipru vai par vāju.”

Galvenais – trūkst speciālistu

Kuldīgas slimnīcas kontrolārstis Āris Pētersons skaidro, ka kvotu daudzumu nosaka Nacionālais veselības dienests, izmantojot sarežģītas formulas, kurās tiek ņemti vērā arī iepriekšējie apmeklējumi un iedzīvotāju skaits.

„Nav tā, ka kvotu pietrūktu. Pagājušajā gadā lielākajā daļā specialitātēs tās neiztērējām. Piemēram, ginekoloģijā, jo nebija tik daudz speciālistu. Viena aizgāja no darba, un, salīdzinot ar 2018. gadu, mums mainījās spēku samērs. Arī traumatoloģijā ne visu apguvām, jo speciālistu nav pietiekami. Pacienti jau būtu. Daudzi brauc no Liepājas un Ventpils, tur jau sen ir maksas medicīna, viņi savas kvotas speciāli neapguvst. Tarifi ir ļoti zemi, ārsti pasaka: „Mēs par tādu naudiņu nestrādājam.”

Kāds ir risinājums? Valdībai jāpieliek naudiņa budžetā. Ja nau-diņu atrast nevar, jāmaina sistēma. Piemēram, jāievieš apdrošināšana, bet to visi baidās darīt. Kaut kādā veidā jau tas būs jārisina, jo citādi mums vairs nebūs, kas ārstē. Uz to iet ļoti strauji,” uzsver Ā.Pētersons.

Došanās pie speciālistiem un uz izmeklējumiem Kuldīgas slimnīcā par savu naudu procesu nepaātrinot. „Cik var un spēj, mūsu ārsti cenšas tomēr to kvotu izstrādāt. Protams, ja redz, ka kolēģis izveidojis maksas pieņemšanu, pelnīt gribas visiem. Bet mūsu ārsti ir pietiekami noslogoti, lai izbīvētu sev laiku arī ārpusrindas pieņemšanām.

„Ja pensionārs aiziet pie ārsta, viņam pasaka, lai paskatoties pasē uz dzimšanas gadu.”

NACIONĀLAIS VESELĪBAS DIENESTS

www.rindapiearsta.lv

Ārstniecības iestādi var izvēlēties

Mājaslapā *Rindapiearsta.lv* var uzzināt, kuras ārstniecības iestādes sniedz valsts veselības pakalpojumus un kur tos var saņemt agrāk, skaidro Nacionālais veselības dienests (NVD).

Gaidīšanas laiks dažādās iestādēs ir atšķirīgs. Ja vienā uz valsts finansētu pakalpojumu jāgaida rindā, pacientam ir tiesības vērsties citā, kurā rindas nav vai tā ir mazāka.

Ūiņas par rindu garumu iestādes apkopo reizi mēnesī, līdz ar to pārskats ir informatīvs un var neatspoguļot situāciju tieši tajā datumā. Jaunāko informāciju var uzzināt, sazinoties ar konkrētas ārstniecības iestādes reģistratūru.

SVARĪGI ZINĀT!

- Vietu, kur saņemt veselības pakalpojumu, par ko maksā valsts, var izvēlēties brīvi – neatkarīgi no pilsētas, kurā cilvēks dzīvo, vai ārstniecības iestādes, kurā strādā ģimenes ārsts.

- Rindas veidošana ir katras ārstniecības iestādes darba organizācijas daļa. Lai noskaidrotu, kā pacientus tajā pieraksta, to var jautāt reģistratūrā.

- Ja maināt lēmumu, kurā ārstniecības iestādē valsts pakalpojumu saņemt, ieteicams sazināties un pierakstu atcelt. Tā uzlabojas plānošana un atcelto laiku varēs izmantot cits pacients.

Āris Pētersons: „Ja cilvēkam sāp vai ir aizdomas par nelāgu slimību, viņam arī dažas dienas stāvēt rindā ir briesmīgi, kur nu vēl mēnesi gaidīt.”

likums atļauj. Bet mēs vienkārši esam tālu no Rīgas. Uz dežūrām pie mums brauc daudzi, bet, lai paliktu te uz dzīvi, pēdējā gada laikā tādus dabūjuši neesam.”

Taisna valoda un daudz svinēšanu

Kuldīgas rajona avīzes *Padomju Dzimtene* žurnāliste Velta Salmgrieze tajā nostrādājusi 24 gadus.

BRĪVAIS REŽĪMS

„Avīze iznāca trīs reizes nedēļā. Pirmdienas rītos bija plānošana, kad jāpasaka, kādu materiālu dosi. Parasti plānoja uz visu nedēļu. Tad šo to noraidīja, šo to apstiprināja. Mēs centāmies nekavēt. Blūms bija ļoti labvēlīgs – viņš mani mudināja braukt vēlāk, lai nevajadzētu bērnu tik agri celt. Ja raksti nodoti, līdz neskatījās – varēja iet prom. Reiz Blūms atnāk – visas durvis ciet, viņš purpina: „Te jau kā kūrorts! Vai tad te kāds strādā?”

Pie mums tipogrāfijā bija salicējs Baltaiskalns. Viņš mīlēja iedzert, bet avīzi salika bez kļūdām. Vienreiz visa saliktā avīze sabruka – nokrita zemē. Viss jāsaliek atkārtoti – tas bija elles darbs. Pēc pusnakts avīzes tipogrāfijas darbinieki devās avīzi locīt. Reizēm to darīja arī mūsu fotogrāfs un šoferis Hermanis, bet tas ir liels darbs, jo metiens bija 13–14 tūkstošu. Mums teica: pāri par 14 000 laist nedrīkstam. Bijām rentabli, un tad mums bija prēmijas pa 10–15 rubļiem, alga bija 110–120 rubļu un vēl honorāri. Par algu nevarēja sūdzēties.”

AIZ DURVĪM

„Reiz braucu uz Skrundas zivsaimniecību, aiz durvīm noklausījos, ko viņi tā atklāti runā, un uzrakstīju. Man pārmeta, ka aiz durvīm klausījos, bet es teicu – uzrakstīju tikai to, ko jūs runājāt. Tādā ziņā biju riebīga. Piemēram, kad bērni kaut ko sliktu izdarīja, bija jāsauc vārdos, uzvārdos. Reiz kolhoza traktorists kaut ko bija izdarījis, un kolhoza priekšsēdētājs saka – vārdu nedrīkstot likt. Es teicu: „Kā – visi taču vienādi!” Redakcijas apspriedē izteicos, ka tā avīze pavisam degradēs. Vai nu nesauc vārdā nevienu, vai visus. Priekšniekus taupīja – viņus nedrīkstēja kritizēt, ka piedzēries, braucis un kaut ko sastrādājis. Atceros, ka kolhoza galvenais zootehniķis man zvanīja un teica: „Viņš nav dzērājs.” Bet ko es varu darīt, ka viņš tur ir bijis!

Bija jāraksta par rūpniecību, tirdzniecību, rakstījām likumības lappuses, par kurām pat Iekšlietu ministrijas atzinību un prēmijas esmu saņēmusi. Bija jāsauc vārdos visi vainīgie, bet to centās arī apiet. Taisīju dabas lappuses – arī par tām republikā dabūju atzinības rakstus. Prēmija bija naudas izteiksmē: vienu reizi 20 rubļu, otru reizi 15.”

PARTIJAS PUTRA

„Redakcijā bija partijas dzīves vadītājs, kurš rakstīja par partijas plēnumiem un tādām lietām. Tādi bija Arvīds Celmiņš un Jānis Papsujevičs. Viņi vārīja to partijas

Velta Salmgrieze, ciemojoties redakcijā 2019. gada martā.

putru. Lauksaimniecība bija Aijai Ronei, man – tirdzniecība, rūpniecība. Nikolajs Paupe meklēja visvisādus materiālus.

Es arī, kad man apnika parastie temati, meklēju kaut ko interesantu. Vienreiz uzrakstīju par ūdeni, bet citā reizē – par tulpēm, kā tās pie mums atnākušas. Bija jāseko līdzī visam, kas notika, un jāizrok interesanti fakti. Tas no paša atkarīgs. Kad pa pagastiem braucām, arī tur varēja kaut ko interesantu atrast. Protams, kad nāca partijas konferences, tad gāja vell! Notikumu tik daudz, ka nevarēja attapties. Rakstīju par skolām un, piemēram, divas reizes esmu bijusi Nīkrāces skolai līdzī, kad tā brauca uz Baltkrieviju. Es taisīju rakstus, pati bildēju.”

„BIJĀS GAN”

„Pret mums kā žurnālistiem sabiedrības attieksme bija dažāda. Piemēram, ar dzelzsbetona rūpnīcas vadītāju Prūsi man bija ļoti labas attiecības: prasīju, ko nesa-protu, viņš man paskaidroja, bija ļoti ziņošs vadītājs. Tur bija tāda patīkama kārtība. Vispār vadītāji bija jēdzīgi. Komunālie mocījās, bet centās visu izdarīt. Bija tādi, kuri mani labāk redzēja ejam nekā nākam, bet arī jau nedzina. Sadzīves pakalpojumu kombināta kokapstrādes ceha vadītājs Blūms tēloja, ka bija perfekts, ka nevienam *pa blatu* neko netaisa, tikai runāja: „Redakcija jau nekad neko labu neuzraksta.” Beigās tāpat izrādījās, ka viņš ir tāds pats kā citi. Abi ar Stirānu bijām pasūtījuši mēbeles. Viņam piezvanīja un pabrīdināja, ka drīz mainīsies cenas, bet man ne, lai gan biju pasūtījusi pirms Jāzepa. Tad nu es piezvanīju un pateicu, ko domāju.

Blatus es kategoriski nekad neizmantoju – es turēju zem sava goda līst zem letes, ja nevaru dabūt godīgi. Reiz pēcpusdienā stāvu rindā veikalā, viena pārdevēja liek arī preces, otra nedara neko – ēd bumbieri un slavē, ka garšīgs, bet mēs tik stāvam. Aizeju mājās un uzrakstu: cilvēki pēc darba stāv rindā, viena nedara neko, otra tik grūsta kastes un nevar ap-

1994. gada 15. augusts – kādam jubileja.

Tikšanās redakcijā ar bijušajiem darbiniekiem 1999. gadā: (no labās) Edīte Cinkus, Velta Salmgrieze, Maija Laizāne, Jānis Papsujevičs, Arvīds Blūms, (no kreisās) Jāzeps Stirāns, aizgriezies Ārija Stalidzāne, 2. plānā stāv Laila Liepiņa un Inguna Spuleniece.

kalpot pircējus. Tad kasiere, kad iegāju veikalā, vienmēr kļūdza: „Redakcija ienākusi!”

Reiz es uztaisīju traci *Vāverītē*, kur dzēru kafiju. Ienāk pircējs, prasa pēc tortes – nav. Pārdevēja vēl sabrēc uz kādu, kurš torti prasa. Tad redzu: viens kungs ieiet pa otru pusi un iznāk ar torti. Tas man tā uzsita asini! Es pieeju un saku: „Ak, tā – jūs te uz vienu cilvēku sakliedzāt, ka tortes nav, bet tam kungam atradās!” Es uzrakstīju.

Mums darba ritms tāds, ka varējām aizskriet uz veikalu, kur kaut ko izmeta. Bet Saldū redakcijā esot bijis tā, ka darba laikā nedrīkst iziet. Cilvēki pa logu kāpuši ārā. Mums Blūma attieksme bija tāda: ja tu savu darbu izdarīji, pakaļ neviens neskatījās.”

GĀJA LUSTĪGI

„Savstarpējās attiecības bija jautras, svinēšanu daudz.

Reiz šoferis zvana sievai, ka netiek ārā. Viņa saka meitai: „Še, runā ar viņu, es skriešu, jo viņš kāpj pa logu laukā!” Reiz viena kolēģe sadzērusies, izgājusi ārā,

apsēdusies uz soliņa un aizmigus. Pamostas un vairs netiek redakcijā, tad jāiet pie Blūma, kas dzīvoja pāri ielai. Bija jau redakcijā arī savstarpējas simpātijas. Cik tur taisnības, kā tur bija... Ar svečīti klāt neviens nestāvēja.

Šauļos lietuvieši mūs reiz tā piedzirdīja, ka lielāko daļu nešus ienesa mašīnā. Liepājā viens saiets bija teātri, kur Aivars Zīle dancoja pa klavierēm, bet vēl viena dāma uzkrita Blūmam, kurš no viņas bēga.

Viena ballīte notika meliorācijas sistēmu pārvaldes pirtī Mežvaldē. Tur liepājnieku Spinga noskatīja mūsu Maiju un nepakam negribēja braukt prom: kā liepājnieki izvelk ārā, tā viņš atpakaļ. Pēc citas pirts mūsu Alīda man jautā: „Vai es kaut ko sliktu arī tur izdarīju?” Es teicu: neko sliktu ne, abas turējāmies kopā un laimīgi esam mājās.

Daudz interesanta varēja sa- klausīt kolhozu pārskatu sapulcēs. Tur tika ne vien vērtēts padarītais, bet arī svinēts ne pa jokam.

TRĪS REDAKTORI

„Par redaktoriem nevaru teikt nevienu sliktu vārdu. Arvīds Blūms bija ļoti korekts un mūs nevienu pie krēsla nesēja. Viņam galvenais bija dabūt materiālu. Viņš nebija tas, kurš gribēja sēdēt prezidijos. Ja vien varēja, aizsūtīja savā vietā zicpriekšsēdētāju. Atklāti sakot, padomju varu viņš necieta. Gudrs viņš bija, karu izgājis – tur dabūjis izjust, ko tas nozīmē. Atceros, ka viņš stāstīja, kā skolā no rīta dežurante saka: „Visi pazuduši, jūs arī tintieties prom, jo nāk vācieši!” Viņš mājās vairs netika, jo tur jau bija vācieši. Tā viņš nokļuva armijā. Vecāki domājuši, ka viņš beigts. Kad pēc kara atgriezās, vecāki no pārsteiguma apstulbuši. Viņš bija ļoti grūtu ceļu izgājis.

Dailonis Indrups šķīta komunistiski noskaņots no galvas līdz papēžiem, centās visur būt un piedalīties. Kad viss mainījās, viņš kļuva ļoti patriotisks. Bet ļauns nebija – sakarīgs cilvēks.

Jāzeps Stirāns baidījās vairāk, bet viņam tomēr bija samuļlāta biogrāfija, jo tēvs Kanādā. Viņš bija ļoti piesardzīgs par to, ko publicēt. Jāzeps arī bija miermīlīgs.

Blūma laikā mums nevajadzēja ne uz kolhoziem braukt ražu vākt, ne sestdienas talkās piedalīties. Indrupa laikā sestdienas talkas dienā vismaz uz redakciju vajadzēja atnākt. Tad arī gājienos reizēm gājām.”

„Es pēdējos rakstus vēl dabūju uzrakstīt ar datoru, bet aiziešana man sanāca pēkšņa, jo bērni paziņoja, ka mazbērnam vajag aukli. 1994. gadā aizgāju.”

Iveta Grīniņa
Veltas Salmgriezes
arhīva un
Lāsmas Reimanes foto

PASAULĒ

Kas tā par vietu?

161. kārta

Kūrortpilsēta pie jūras krastiem. Dibināta 1905. gadā kā zvejnieku ciems. 1913. gadā apkārtnē atklātas naftas iegulas, kuru izstrāde sāka 1921. gadā. Kopš 1980. gada pilsētā ar eiropiešu, amerikāņu un arābu investoru atbalstu strauji attīstās tūrisma infrastruktūra. Tūrisms orientēts uz ūdenssportu un to saistīto aktīvo atpūtu – niršanu, snorkelēšanu, vindsērfingu, kaitsērfingu u.c.

Atbildi gaidām līdz **23. janvāra 11.00**; to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē!

160. kārtas atbilde: *Garuda Wisnu Kencana Cultural Park*, kas atrodas Ungasanā, Badungā, Bali salā, Indonēzijā.

Pareizi atbildējuši: Mārtiņš Stebulis, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta
veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgā, Skrundas un Alsungas novadā.

3. jautājums

Kā sauc attēlā redzamo vietu?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **23. janvāra 11.00** sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv. Ik ceturksni būs balviņas no Kuldīgas novada muzeja.

2. jautājuma atbilde: baznīca atrodas Snēpelē.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Daina Gerente, Velta Višņevska, Edgars Haritons, Liene Haritone, Mārtiņš Stebulis, Gunta Grundmane.

DABA

Vai pazīsti šo dzīvnieku?

3. kārta

Šis dzīvnieks dzīvo Madagaskarā un tās tuvajās salās. Izskata un dzīvesveida ziņā atgādina kaut ko vidēju starp ezi un cirslī. Kažoks ciets, no pelēka līdz sarkanīgam, ķermeni klāj asas adatas. Deguns smails un kustīgs. Jaunajiem dzīvniekiem uz muguras ir asas adatas un brūni baltas svītras, kas pilnīgi nemaz nelīdzinās pieaugušo krāsai. Visiecienītākā vide ir krūmāji un meži. Nakts dzīvnieks. Ja draud briesmas, tie saritinās kamolā līdzīgi ezim. Miega periods var ilgt pat pusgadu, un visu šo laiku tas guļ bez pārtraukuma. Tam garšo sliedzes, siseņi, kukaiņu kāpuri, mazi rāpuļi un zīdītāji. Ēd arī augus. Madagaskarā to medī un lieto uzturā, kur tā gaļu uzskata par delikatesi. Viens no trīs zināmajiem uz zemes dzīvojošajiem zīdītājiem, kurš izmanto ehologāciju. Kas tas par dzīvnieku?

Atbildes līdz **23. janvāra 11.00** sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

2. kārtas atbilde: sliņķis.

Pareizi atbildējuši: Vikija Poriete, Guntis Obodņikovs, Gunta Grundmane, Mārtiņš Stebulis, Līga Immure, Sandra Balcere, Velta Višņevska, Indra Grandava, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Gunta Folkmane.

Konkursu
atbalsta
veikals
Pindzele.

JOKI

– Hallo, vai poliklīnika? Vai varu pierakstīties pie ārsta?

– Jā, bet mums ir rinda jau mēnesi uz priekšu.

– Kā gan cilvēki var zināt, ar ko saslīms pēc mēneša?

.....

Treneris mierina bokseri:

– Tas nekas, ka zaudēji! Trešajā raundā tu gan pamatīgi pārbiedēji pretinieku!

– Tiešām?

– Jā, viņam šķita, ka tu jau esi miris.

Ieraudzījis uz cigarešu paciņām savas fotogrāfijas, nolēmu atnest smēķēšanu.

.....

Visu dienu mani neatstāj sajūta, ka kaut kur dzer un liksmojas bez manis.

.....

Jauns un dumjš, vecs un dumjš – tas nav nekas briesmīgs. Briesmīgi ir būt dumjam mūža vidū.

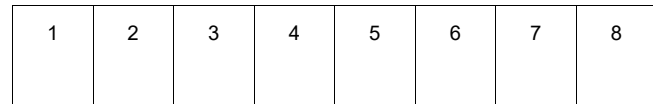
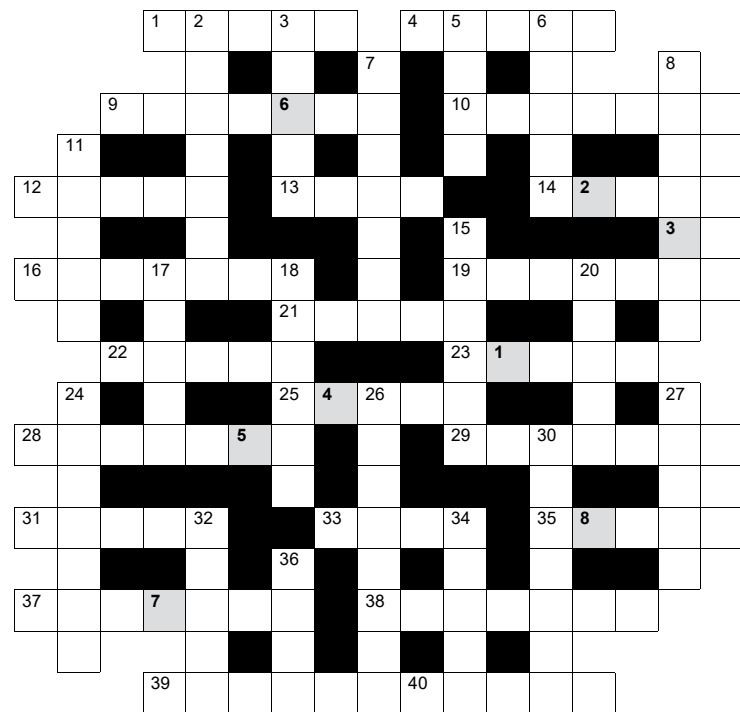
.....

– Vai var būt godīgs un bagāts?

– Var, ja vispirms ir bagāts.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Anda Straume.

Risinājumu gaidām līdz 23. janvārim.

Horizontāli: 1. Rokas ietērps. 4. Sengrieķu mitoloģijā – mīlas dievs. 9. Oglekļa savienojums ar metālu, retāk nemetālu. 10. Zemnieku piespiedu darbs muižā bez atalgojuma. 12. Papīrs, kartons ar spiestu ornamentu. 13. Tūruma malas. 14. Augstu stāvošas personas pavadoņu grupa. 16. Jūras krasta daļa. 19. Balta, gaistoša kristāliska viela ar īpatnēju smaržu un garšu. 21. Noslēgta sabiedrības grupa Indijā. 22. Liela upe Rietumeiropā. 23. Svārstītis, trīcēt, drebēt. 25. Vijoles, čella pirmā stīga. 28. Brīvi, neaizņemti. 29. Garšviela. 31. Latviešu operdziedātāja (dz. 1972). 33. Maz sastopams. 35. Izkuusušu Zemes garozas vai augšējās mantijas iegu masa. 37. Sena pilsēta Sīrijā. 38. Slepna apvienība. 39. Skaņu kopums, ko veido runas orgāni. 40. Apdzīvota vieta Rēzeknes novadā.

Vertikāli: 2. Valsts Rietumāzijā. 3. Bioloģiska eksistence. 5. Mūzikas stils. 6. Bišu tēviņš. 7. Latviešu dzejnieks (1932–2014). 8. Leopards. 11. Latviešu aktieris (dz. 1982). 15. Trokšņainas. 17. Laika posms no saules lēkta līdz rietam. 18. Mēbele. 20. Pilsēta Vācijā. 24. Tas, ko vērts atdarināt. 26. Realizēt. 27. Dzintele. 30. Tā, ka nepamana, neievēro. 32. Sludinājuma lapa. 34. Grupveida apdzīvota vieta Latgalē. 36. Lopu uzraugs.

Pareizā atbilde: OKSIGENATORS
(ierīce mākslīgai elpināšanai ķirurģiskās operācijas laikā).

Atbildes

Horizontāli: 1. Diskete. 5. Okinava. 9. Sapis. 11. Retīna. 12. Licence. 13. Atons. 17. Fonts. 19. Parkūrs. 20. Alegri. 21. Dvinga. 24. Ocelots. 26. Pēlis. 27. Zivis. 31. Anatēma. 33. Oktāns. 34. Morāle. 35. Metenis. 36. Varonis. **Vertikāli:** 2. Imamāts. 3. Kens. 4. Tesla. 6. Kāres. 7. Nuta. 8. Vinjete. 10. Sebeks. 14. Nukloni. 15. Matrica. 16. Krevete. 18. Origami. 22. Klints. 23. Rēzekne. 25. Vivaldi. 28. Fasti. 29. Gamma. 30. Gāte. 32. Argo.

Pareizi atbildējuši: Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojārs Silkans, Vilnis Bēniņš. Atmiņjumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē.

Janvāra, februāra uzvarētājam
dāvana gādāta sadarbībā
ar salonveikalu Akcents.

MEKLĒ UN ZVANI!

Atrodi teikumu šodienas *Kurzemniekā* un no **15.00 līdz 16.00** zvani pa tālr. 25466688! Veiklākajam un acīgākajam balvā – *MicRec* mūzikas ierakstu disks.

Teikums:

Jāiemācās būt laimīgam tur, kur esi.

14. janvāra atbilde:

teikums *Vienmēr domāju par kvalitāti, nevis par kvantitāti* atradās 14. lappuses rakstā *Ikdiena bez rutīnas*. Šoreiz balviņu saņem Ojārs Spēkainis.

Konkursu atbalsta *Micrec.lv*

Emocijas un atmosfēra – Katrīnas kausa veiksmes atslēga

Desmitajā Kuldīgas Katrīnas kausā par labiem rezultātiem sacentās 158 sportisti no 12 valstīm, Latvijas vieglatlēti izcīnīja trīs uzvaras: mājinieks Uģis Jocis 1000 metros, Iļja Petrušenko 400 metros un Elvijs Misāns tāllēkšanā.

Sportisti atzina, ka Kuldīgā startēt patīk, jo šeit var iegūt pozitīvas emocijas, ir patīkama atmosfēra un sasniegt augstvērtīgus rezultātus palīdz daudzie skatītāji.

Skrien 1000 metru dalībnieki, priekšgalā kuldīdznieks Uģis Jocis.

VAIRĀKI PERSONĪGIE REZULTĀTI

60 m sprintā vīriešiem uzvarēja igauņu sprinteris Henri Sai (6,84). Sievietēm finālskrējienā gandrīz tika labots sacensību rekords, kas pieder Sindijai Bukšai (7,34, rezultāts gūts pērn), bet šīs disciplīnas uzvarētāji Džinai Akpei-Mozesai no Īrijas pietruka trīs sekundes simtdaļu (7,37). Sindijai šogad 2. vieta (7,51). No mājiniekiem 60 metros startēja Kristīne Grīnberga (8,21), bet novadnieks Mikus Pētersons (pārstāv gan Lāča sporta skolu, gan Kuldīgas novada sporta skolu) finišēja ar rezultātu 7,33. Jāpiemin, ka priekšskrējienā 60 metrus ātri noskrēja E. Misāns (6,94), bet, tā kā pirms tam bija uzvarējis tāllēkšanā, startēt finālskrējienā viņš atteicās.

Tāllēkšanā E. Misāna rezultāts – 7,50 m. Sievietēm šajā disciplīnā notika sīva cīņa starp Rūti Kati Lasmani un britu tāllēcēju Rebeku Čepmenu. Rūtas Kates labākais lēcieni bija 5,89 m, bet pēdējā lēcienā R. Čepmena viņu apsteidza par vienu centimetru (5,90 m).

400 metros uzvarēja un personīgo rezultātu uzraudzīja

I. Petrušenko (47,88). Sievietēm pirmā bija Kima Rozena no Nīderlandes (56,92).

1000 metros ar lielām ovācijām finišā tika sagaidīts mājinieks U. Jocis (2:26,64). Trešās vietas ieguvējs Oskars Bambals sasniedza jaunu Latvijas junioru rekordu telpās (2:28,00; U20). Sievietēm līdere bija Tatjana Šabanova no Baltkrievijas (2:42,88), un viešņai pietruka pusminūtes, lai tiktu labots Līgas Velveres pērnais rekords, kas reizē ir manēžas rekords.

60 metru barjerskrējienā līderis bija Vitālijs Parahonka no Baltkrievijas. Viņš Katrīnas kausā divreiz laboja sacensību un manēžas rekordu: priekšskrējienā – 7,83, bet finālā – 7,81. Sievietēm uzvarēja Baltkrievijas sprintere Svjetlana Parahonka (8,22).

Augstlēkšanā sievietēm līderes gods Lietuvas sportistei Urtei Baikšītei (1,80 m). Kuldīgas novada sporta skolas audzēkne Krista Brasla ierindojās 5. vietā (1,60 m).

Kārtslēkšanā uzvarēja Eiriks Greibroks-Dolve no Norvēģijas (5,20 m). Kuldīdznieks Emīls Līdaka ar 3,60 m ieņēma 6. vietu.

VIENMĒR VAR LABĀK

Pēc starta Kurzemnieks uzrunāja vairākus sportistus: vieni ar padarīto bija apmierināti, citi – ne, bilstot, ka vēl daudz jāstrādā, lai rezultāts kļūtu labāks. „Ar uzvaru 1000 metros esmu apmierināts, bet ar pašu skrējieni – daļēji,” saka U. Jocis. „Katru sezonu sāku ar īsākām distancēm, pakāpeniski ejot līdz pamatdistancē. Piemēram, Liepājā skrēju 800 metrus, Kuldīgā – 1000.” Kurzemnieks jau rakstījis, ka, atgriezies no studijām Amerikā, Uģis kopš septembra strādā Kuldīgas novada sporta skolā: „Domāju, ka Kuldīgas Katrīnas kausis ir vienas no augstā mēroga sacensībām telpās Baltijā. Lai tās noorganizētu, kolēģi daudz palīdzēja. Paldies viņiem par to, jo ļāva man arī sagatavoties startam.”

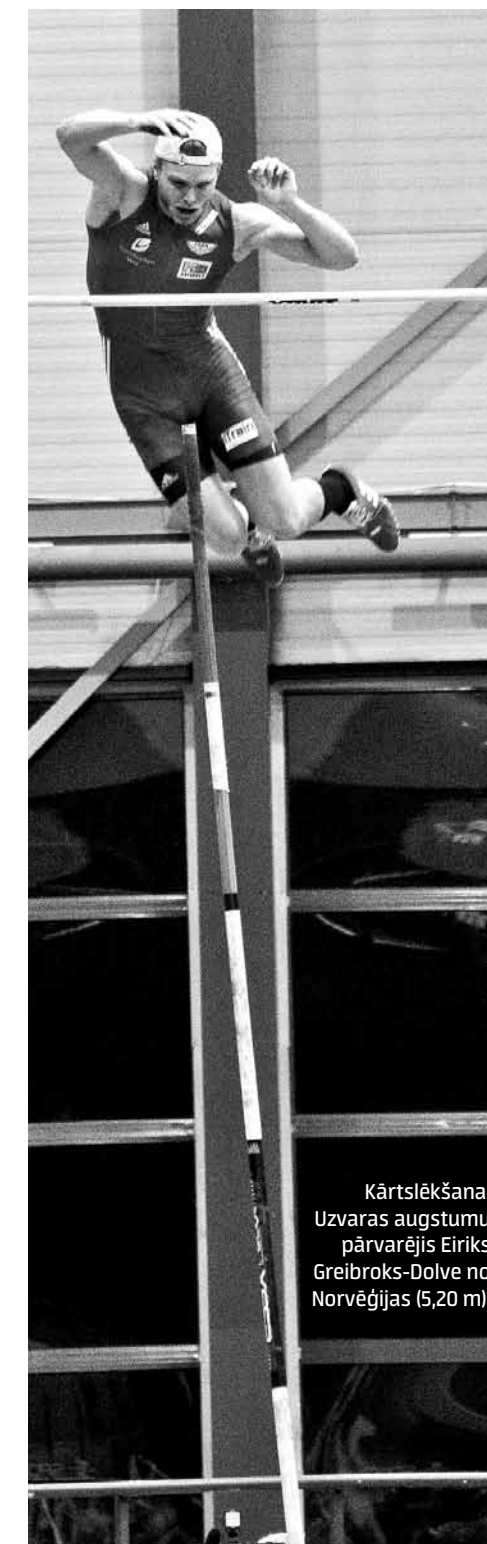
400 metru skrējējs Austris Karpinkis (viņam 4. vieta, rezultāts – 49,14) stāsta: „Katrīnas kausis ir sezonas pirmie lielākie mači. Likām lielas cerības, kārtīgi trenējāmies, un pirmajām sacensībām ziemā rezultāts ir labs. Bet vienmēr jāraugās augstāk – jāizvirza mērķis, uz ko jātiecas.

Elvijs Misāns izcīna uzvaru ar 7,50 m tālu lēcieni.

Dažreiz sportistam jāpalīdz arī no malas. Attēlā vieglatlētikas treneris Viktors Lācis (Lāča sporta skola Rīgā).

Kārtslēkšana. Uzvaras augstumu pārvarējis Eiriks Greibroks-Dolve no Norvēģijas (5,20 m).

Mājiniece Krista Brasla startē augstlēkšanā.

60 metru skrējieni, vidū Sindija Bukša, viena no spēcīgākajām Latvijas sprinterēm.

Starptautiskās vieglatlētikas sacensības Kuldīgas Katrīnas kausis sākās ar bērnu skrējieni. Finišā kopīga bildēšanās. Mazajiem prieks par pirmajām medaļām.

Man prieks šeit startēt, jo te vienmēr gūstu daudz labu emociju.”

T. Šabanova no Baltkrievijas novada sporta skolā: „Domāju, ka Kuldīgas Katrīnas kausis ir vienas no augstā mēroga sacensībām telpās Baltijā. Lai tās noorganizētu, kolēģi daudz palīdzēja. Paldies viņiem par to, jo ļāva man arī sagatavoties startam.”

Novadnieks M. Pētersons Katrīnas kausā 60 metros startēja uzreiz pēc atgriešanās no ārzemēm: „Pirms 24 stundām atlidoju no Amerikas, kur aizvadīju treniņnotmi. Lidojums bija

ilgs, un tas atnācās rezultātā. Esmu mazliet vīlies. Mērķis ir skriet ātrāk par septiņām sekundēm.”

Ar 60 metros paveikto nav apmierināta arī Sindija Bukša: „Tā īsti nav mana disciplīna. Neizdevās tehniskās lietas. Startā bija pauze, tālāk distancē vairs neko nevarēju izdarīt, un rezultāts varēja būt labāks. Šis ir labs treniņš vasarai. Ziemā visu laiku skrīšu 60 metrus, lai uzlabotu starta reakciju.”

DESMITAJĀ GADSKĀRTĀ ARĪ JAUNUMI

Pirms 11 gadiem ideja par starptautiskām vieglatlētikas sa-

censībām radās Kuldīgas novada sporta skolas trenerēm Ilzei Stukulei un Sailai Jansonei. „Mums pievienojās arī Ieva Zunda, kura tolaik šurp brauca trenēties. Kopā runājām, kā sacensības notiek Eiropā. Nolēmām, ka Kuldīgā varam organizēt ko līdzīgu,” saka I. Stukule.

Sporta skolas direktora vietnieks Ivo Solomahins: „Šogad Katrīnas kausā ir spēcīgāki dalībnieki, jo uzņēmām ar augstvērtīgākiem rezultātiem. Daži neieradās traumu dēļ. Bija pie-teikušies arī divi sprinteri no Indijas, bet nepaguva laikā nokārtot vīzu.” Jaunums – sadarbībā ar veikalu tīklu Sportland –

100 eiro dāvanu karti vērtībā saņēma labākie Latvijas skrējēji 1000 metros. Vēl jauninājums tas, ka 60 metros bija A un B fināls.

Sacensības vēroja arī Latvijas Vieglatlētikas savienības prezidents Arnis Lagzdīns: „Man iespaidi ir īpaši, jo esmu dzimis un audzis netālu no Kuldīgas – Ventspils novada Zūrās. Redzot šeit notiekošo, ir liels prieks, ka viss tik tālu attīstījies – mazā pilsetā notiek lielas, starptautiskas sacensības un ir arī daudz skatītāju.”

Inta Jansone
Alberta Dintera foto
Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv

SPORTA KALENDĀRS

No 21. līdz 27. janvārim

- 23.1 18.00 hallē – Kurzemes čempionāts TELPU FUTBOLĀ U15 grupai.
- 24.1 12.00 manēžā – Kurzemes atlases posms VIEGLATLĒTIKĀ U14 grupai.
- 25.1 11.00 hallē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 26.1 10.00 hallē – Kurzemes čempionāts FUTBOLĀ TELPĀS U10 grupai.

- 26.1 11.00 sporta namā – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U14 grupas meitenēm.
- 26.1 14.00 hallē – Nacionālās līgas čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem: Kuldīgas NSS – MSG/Jaunsardze.
- 26.1 17.00 hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

Par klimatu, ostām un Rīgas domi

Eiropas Parlamenta (EP) decembra sesijā Strasbūrā žurnālistiem no Latvijas bija iespēja izklausīt visus astoņus mūsu ievēlētos deputātus. Viņi stāstīja par savu darbu EP, kā arī atbildēja uz žurnālistu jautājumiem par Eiropas Savienības (ES) rīcību saistībā ar klimata izmaiņām, par projektu *Rail Baltica*, vērtēja situāciju Latvijas brīvostu pārvaldē un Rīgas domē, atbildēs parādot, no kādas partijas ievēlēti. Šoreiz atbild ANDRIS AMERIKS un INESE VAIDERE.

ANDRIS AMERIKS

- Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa.
- *Gods kalpot Rīgai.*

Priekšsēža vietnieks: delegācijā ES un Kazahstānas, ES un Kirgizstānas, ES un Uzbekistānas, ES un Tadžikistānas parlamentārās sadarbības komitejās, kā arī attiecībām ar Turkmenistānu un Mongoliju. Loceklis: transporta un tūrisma komitejā, lūgumrakstu komitejā. Aizstājējs: rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā, delegācijā ES un Krievijas parlamentārās sadarbības komitejā.

Kā vērtējat situāciju Rīgas un Ventspils brīvostā?

Manuprāt, esam iestiguši iekšējā politiskā cīņā. Svarīgs nav pārvaldes modelis, bet tas, kā saglabāt kravas. Kravu īpašnieks to sūta tur, kur izdevīgākais ceļš, tarifs, drošība. Ja politika kravu plūsmai rada apdraudējumu, tas jau kļūst nopietni. Rīgas brīvostā nekas nav mainījies, tikai no valdes izņemti četri pašvaldības pārstāvji, kaut gan Rīgas osta aizņem 18% no pilsētas teritorijas. Tagad tā kļūst autonoma no pašvaldības kā Honkonga Ķīnā? Tās ir politiskas spēles, bet, ja pazaudēsīm kravas, būs ziepes... Kravu krituma risku redzu tāpēc, ka tās ir investīcijas. Daļa termiņā ir privāti, tie ievieš ilgtermiņa modernizāciju, arī ekoloģisku, piemēram, Krievu salā. Ja līdz 2050. gadam ir zaļās ambīcijas

vispār atteikties no ogleņiem, pieļauju, ka kritums būs milzīgs. No Rīgas ostas divi miljoni tonnu ogļu iet uz Santanderu – pilsētu Spānijā, kas tā apkurina savus TEC. Daļa kravu iet arī ārpus ES.

Vai laikā, kad bijāt Rīgas brīvostas vadībā, izjutāt Aivara Lemberga ietekmi?

Tagad saka – sankcijas pret Krieviju, bet visi tie krievu uzņēmumi strādā no Anglijas vai Vācijas, kur reģistrēti. Ar Lembergu esmu ticis tikai operā. Vai viņam ir kādas daļas un kurš tās pārvalda – nezinu. Svarīgi, ka ostā strādā ap 70 kravu pārkraušanas nodrošinātāju. Tur ir gan japāņi, gan krievi, gan latvieši. Ja Lembergam kaut kas piederējis, tas sen jau arestēts tiesas procesos. Daudzi gadi bijuši, lai prokuratūra to izraktu. Manuprāt, Rīgas ostai ar Ventspili ir tikpat liels sa-

kars, cik slapja laika ietekmei uz odu dzimumdzīvi.

Ja runājam par riskiem, situācija Ventspilī lielā mērā ir dāvana Klaipešas ostai. Nevienam negrib riskēt saistībā ar amerikāņu ieteikumiem. Kuģis izkraušanas vietu var mainīt divās nedēļās. Varētu jau braukt uz Rīgu, bet arī tā pie viena pievilktā klāt. Ja nu tur arī ēnas staigā...

Drīz Eiropā tiks pieņemta t.s. mobilā pakotne. Kā tā ietekmēs mūsu pārvadātājus?

Tā jau izgājusi dažus posmus dialogā (EP, Eiropas Komisijas un Eiropas Padomes sarunās). Es teiktu, ka Austrumeiropai diezgan neveiksmīgi. Pat nerunājot par politiskajām grupām, bet par Austrumeiropu pret Rietumeiropu. Kolēģi no lielajām valstīm nosprieduši, ka Austrumeiropa transporta pakalpojumus sniedz

par dempinga cenām. Tas ir pamats, uz ko viņi atsaucas un mēģina aizsargāt savu tirgu. Katra valsts rūpējas par sevi.

Vai Austrumeiropa apgalvojumam par dempingu piekrist?

Nē. Tas izskan domu apmaiņā, bet, piemēram, franči pastāv uz to, ka Austrumeiropā šoferiem nav sociālās pakotnes: alga mazā-

piecu gadu pārejas perioda. To smagi jutīs bulgāri, rumāņi.

Kā vērtējat projektu *Rail Baltica*?

Trim Baltijas valstīm kašķējoties, kurš būs realizācijas līderis, esam aizmirsuši, ka dzelzceļš nesākas Tallinā un nebeidzas Viļņā. Mērķis ir Helsinki–Berlīne. Kopējais stāsts ir šāds: viss pro-

„Ja lidostā nododat koferi, jums ir svarīgi, lai tas galā nonāk normālā stāvoklī.

Nav būtiski, kam aviokompānija pieder politiski.”

ka, zemākas sociālās garantijas, un tas franču tirgu deformē. Viņi uzskata: ja kravu ved no Rīgas uz Parīzi, tad atpakaļ jābrauc tukšā, pat neraugoties uz piesāpājumu, kādu rada transports. Ja šoferis brauc caur vairākām valstīm, par katrā pavadīto laiku viņam jāsaņem tajā noteiktā minimālā alga.

Parlamenta transporta komitejā jaunās un vecās Eiropas spēku samērs bija tāds: 30 par to, ka pakotnei jāstājas spēkā, 19 – ka tā jāpārstrādā. Līdz ar to kompromisi tika meklēti dialogā. Viens no tiem: mašīnai mītnes zemē jāatgriežas ne vēlāk kā četrās nedēļās. Bet vēl aizvien mobilitātes pakete ir Austrumeiropai diskriminējoša. Tā stāsies spēkā pēc

jekts, kura izmaksas tiek rēķinātas 2017. gada būvniecības cenās, ir 5,8 miljardi eiro. EK projektu ir akceptējusi, ir resursi: 85% Eiropas finansējums, 15% – dalībvalstu. Notiek iepirkumi, projektēšana. Ja būs sadārdzinājums, to segs dalībvalstis, jo EK vairāk naudas nedos. Otra lieta: EK aprēķinājusi, ka Baltijas valstīs kopā papildus tam darbaspēkam, kas būvniecībā jau ir, vēl vajadzēs 11 000 strādājošo.

Protams, projekts ir nozīmīgs, izmaksas ir puse no Latvijas budžeta, tādēļ neizmantot šo iespēju būtu gandrīz vai noziegums. Tomēr zinām, ka šogad mūsu valdība nevarēja atrast 60 miljonus veselībai.

INESE VAIDERE

- Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) grupa.
- Partija *Vienotība.*

Priekšsēža vietniece: delegācijā ĀKK un ES apvienotajā parlamentārajā asamblejā.

Locekle: ekonomikas un monetārajā komitejā.

Aizstājēja: vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, delegācijā attiecībām ar Dienvidaustrumāzijas valstu asociāciju (ASEAN) un ar šīm valstīm.

dam emisiju samazināt uz pusi, salīdzinot ar 90. gadiem. Uzskatu, ka taisnīgas pārejas fonds ir labs līdzekļu ieguves avots, tomēr to vajadzētu plānot rūpīgi, lai ieguvums ir tām valstīm, kam tas ļoti vajadzīgs.

Ir lietas, ko varam darīt arī paši. Nozīmīga ir aprītes ekonomika. Svarīgi ir nepārdomāti nepirkt, piemēram, pārtiku, lai pēc tam nesviestu ārā. Katru gadu Eiropā izmetam 143 miljardus vērtu pārtiku. Nozīmīga ir ēku siltināšana, lai enerģijas patēriņu regulētu un nevajadzētu lieki apsildīt un vēdināt. Tajā redzu Latvijai lielu potenciālu. Cerīgi, ka Eiropas zaļais kurss tiks salāgots ar tās rūpniecības stratēģiju.

Teicāt, ka zaļajā kursā cietīs trūcīgākie. Bet bieži redzams, ka tieši šie cilvēki visvairāk ieinteresēti dabas aizsardzībā.

Kas jums liek tā domāt? Paraudzīsimies uz Latviju! Kam sitīs pa kabatu, ja aizliegus iegādāties noteikta vecuma mašīnas? Bagātākie nopirks jaunas, bet nabadzīgākie nevarēs atļauties. Vārdos daudzi ir par tīrāku vidi, bet dar-

bos – ja tas ietekmēs izdzīvošanu – par ekoloģiskajiem mērķiem būs nospļauties.

Inese Vaidere: „Mans mērķis ir cīnīties pret pārliecīgo preču iepakojumu un pārtikas izmešanu atkritumos.”

Vai jūs, no Latvijas ievēlētie, kādreiz apsēzāties pie viena galda visi astoņi?

Gribētu gan redzēt, kā jūs apsēstos pie viena galda ar Tatjanu Ždanoku! Šaubos, vai no šīm sarunām ko iegūtu. Kā lai sēžas pie viena galda ar smagos noziegumos apsūdzētajiem Ušakovu un Ameriku? Ar pārējiem aprunājāties. Naida jau nav, lai kopā darītu labas lietas.

Kā vērtējat ES uzņemto zaļo kursu?

Klimata politika būs tuvāko gadu EP aktualitāte, tomēr tajā ir pārāk daudz saukļu, tiek uzkurināta tāda kā histērija. Piemēram, rezolūcijas nosaukums *Par ārkārtas stāvokli*. Mūsu frakcija bija pret nosaukumu, ne pret saturu. Vienkārsi klimata politikā nepieciešama steidzīga rīcība.

Pozitīvi, ka klimata jomā Eiropa parādās kā līdere, bet – varam skriet pa priekšu, un tā vajag, taču to nevar darīt bezgalīgi un bez pārējiem. Tas mūsu ekonomiku

novedīs katastrofālā stāvoklī, un lielākie cietēji būs mazturīgākie iedzīvotāji.

Klimata politikas likums tiks izstrādāts martā. Tas paredzēs labas lietas lauksaimniekiem ar uzsvāru uz bioloģisko. Latvijai tas ir nozīmīgi, jo daudzās valstīs, arī Eiropā, zeme un meži tā sagandēti, ka bioloģiskā lauksaimniecība vairs nav iespējama. Bet vienlaikus Eiropas piesārņojums ir tikai 10% no visas pasaules emisijas. Tā nākgan no aviācijas, gan kuģniecības un citām jomām. Pat vēja enerģija piesārņo vidi, jo vide ir arī ainava,

ciēs putni, dzīvnieki.

Latvijā liela perspektīva ir saules enerģijai. Pie mums nav minerālu resursu, bet ir cilvēku prāts, kas spēš izdomāt daudz ko. Līdz 2050. gadam klimata neitrālu sabiedrību ir reāli panākt, spiežot uz tehnoloģijām. Svarīgi attīstīt klimata diplomātiju. Tajā liela nozīme ir klimata vēstniekiem – cilvēkiem, kuri par to runā pasaules mērogā. Tas varētu būt izglītots cilvēks ar izpratni par vidi un ekonomikā notiekošo, bet ar labu neitrālu auru. Tad arī varēs, kā vēlētos mūsu frakcija, līdz 2030. ga-

PĀRDOD

Divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 26080250.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai. Tālr. 25252735.

GRAUDUS, dzirnavas. Tālr. 26064339.

SIA **Vēvers** pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 125 eiro. Tālr. 26651831.

Kvalitatīvas bērza **BRIKETES** bez jebkādiem piemaisījumiem, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 130 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 26760065.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Piegādā. Tālr. 29428876.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

MALKU – skaldītu un klučos, lapkoks. Tālr. 26085985.

PĒRK

Pērku divistabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 26132961.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 26330318.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

METĀLMATERIĀLU. Tālr. 26179996.

SIA **PRIEDES AG** pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tālr. 26993794.

SIA **Lateira** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsmas visā Kurzemē. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Kļavas, oša, bērza, melnalkšņa **ZĀGAĻKUS** krautuvē. Tālr. 29428876.

SIA **Energoparks** pērk **ZARUS** šķeldošanai, veic apauguma tīrīšanu ar kniebējēskavatoru. Tālr. 28813110.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE autovadītāju un 95. koda kursiem Kuldīgā. Sākums 22. janvārī. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, BE, C, CE un 95. koda kursus. Tālr. 29194359.

JURIDISKIE pakalpojumi: pārstāvība civiltiesās; fizisko personu maksātspējas process; parādu piedziņa; administratīvo sodu pārsūdzība. Par laiku vienoties pa tālr. 29293749.

Piektdien, 24. janvārī, 10.00 – 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

Akcija no 21 līdz 24. janvārim! Ķīmiskajā tīrītavā **PARELLA**, Smiļšu ielā 12, Kuldīgā, **20% ATLAIDE** visiem **ĶĪMISKĀS TĪRĪŠANAS PAKALPOJUMIEM**.

VAJADŽĪGI

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 13 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā (66 eiro mēnesī). Sīkāka informācija pa tālr. 20227843, **ALMA M**, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Siltinām ar **EKOVAITI**. Aizpildām gaisa spraugas. Sagatavojam objektus. Tālr. 29852059.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana. Tālr. 27226777.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380, 26458900.

VĒLAS ĪRĒT

Vienistabas vai divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 28347647.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

BASKETBOLS

Ģertrūde – ceturtā

Pēc spēles Cēsis kuldīdznieces kopā ar basketbolistēm no Īrijas.

Antras Ābulas arhīva foto

Kuldīgas sievietes basketbola komanda **Ģertrūde** starptautiskās sacensībās Cēsis izcīnījusi 4. vietu, spēlējot par bronzas godalgu piekāpjoties Lietuvas pretiniecei no

Šauļiem. Turnīrā astoņas komandas cīnījās divās apakšgrupās. Kuldīdznieces pirmajā spēlē ar 36:22 pieveikušas pretinieces no Īrijas,

bet ar 18:17 – Cēsu basketbolistes. Trešajā grupas spēlē mūsējās ar 15:29 zaudējušas viešņām no Lietuvas.

Inta Jansone

LĪDZJŪTĪBAS

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Mārim, mammu mūžībā pavadot.

Ezerkalnu mājas iedzīvotāji

Zeme deva, zema ņēma,

Zeme visu nepaņēma.

Labi darbi, mīļi vārdi –

Tie palika šai saulē.

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Andai Ķieģelei, no omītes atvadoties.

SDK Kamēr Vari

Lai tev dzimtās zemes vēji

Klusu miera dziesmu dzied.

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību Vizmai, brāli **IMANTU PADREVICU** uz mūžu zaudējot.

Kaimiņi Šalkās un Vēsmās

Klusa paliek māja, sēta,

Klusa tēva istabiņa:

Nav vairs tēva mīļo soļu,

Nav vairs tēva padomiņa.

/T.dz./

Esam kopā ar Anitu, tēvu mūžības ceļā pavadot.

CFLA kolēģes

Ķūst dzīvības siltums par sveci,

Kas gaismu ir beigusi liet.

Mīļš cilvēks

Kad projām

Mūžībā iet.

/K.Apškrūma./

Skumjā brīdī esam kopā ar tevi, Anita.

Koris Gaisma

Skumji, skumji šalko egļu sili,

Bēdu brīdis ir tik skarbs.

/L.Vāczemnieks./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Rūdfam Veram un ģimenei, tuvu cilvēku mūžībā pavadot.

Vanda, Dainis, Renāte, Paulis,

Daiga, Līze, Alicija, Dzidra, Ausma

SIA NAMS-95 PĀRDOD

OSB plāksnes 2500 x 1250:

• 6 mm – 7,00 EUR,

• 8 mm – 9,50 EUR,

• 10 mm – 9,60 EUR,

• 12 mm – 11,75 EUR,

• 15 mm – 14,47 EUR,

• 18 mm – 16,50 EUR,

• 22 mm – 20,15 EUR.

Iespējama piegāde.

Tālr. 26548736, 29106589.

JANVĀRA ERUDĪTS

Cik acāliju šķirnes to ziedēšanas pilnbriedā var aplūkot Latvijas Universitātes botāniskajā dārzā?

Atbildi meklējiet kādā no **Kurzemnieka** numuriem un **līdz 23. janvāra 11.00** sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Ventspils novadu **VARAM** plāno apvienot ar Ventspils pilsētu.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Lilija Baukše.

Konkursu atbalsta **Šarlote**.

INTERESANTI

Kas uzcēla Stounhendžu?

Bekingemas universitātes arheologi Lielbritānijā atklājuši apmetni, kuras iedzīvotāji uzcēluši Stounhendžu. Lai arī mednieku un vācēju sabiedrība pirms 10 000 gadiem bija klejotāji, zinātnieki uzskata, ka vismaz bērni, vecie un slimie cilvēki pastāvīgi dzīvojuši Blikmīdā apmēram jūdži no monumentālā akmens apļa. Apmēnē atrasts vairāk nekā 70 000 koka instrumentu palieku un ceremoniāla platforma, kas liecina par rituāliem. Līdz šim no tik sena perioda Lielbritānijā atrasti tikai 30 artefakti, kā arī pieņemts uzskatīt, ka vācēji-mednieki vienmēr pārvietojušies, tāpēc atklājums ir nozīmīgs. Vieta uzzieta, spriežot, ka Stounhendžas cēļi būtu dzīvojuši tikai ūdens tuvumā. Blikmīda ir neliels strauts, taču mezolīta laikmetā liela upe veidojusi plašu palieni. Tolaik Angliju klājuši biezi meži, taču palienē ganījušies milzīgie sumbri – ar vienu varētu pabarot pat 300 cilvēku. To galvaskausi atrasti arī Stounhendžas tuvumā un rituālu vietā, liekot domāt, ka šie dzīvnieki uzskatīti par svētiem.

VIŅI TEICA TĀ

„Cik meiteņu vienlaikus tu vari pacelt gaisā? sporta organizators Ivo Solomahins jautā Kuldīgas pauerliftingistam Edgaram Peterlevicam. „Ar vienu vai abām rokām?” trīscipņieks pārprasa.

Lailas Liepiņas foto

Adījumi ar pērlēm un seni raksti

Rokdarbniece Dace Nasteviča izstādes atklāšanā rādīja ne tikai savus darbus, bet arī spēlēja kokli.

Ar pērlēm izadīti mauči, jostas, villaines, baznīcas tērpi un citi alsundznieces Daces Nastevičas rokdarbi izstādē *Ceļš tālāk* līdz februāra beigām apskatāmi Alsungas tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā.

D.Nastevičas rokdarbi bijuši vairāk nekā 60 personālizstādēs Latvijā un ārzemēs, Alsungā – piekto reizi. Lielākā daļa no pašreiz izliktajiem darbiem esot tapusi pēdējā pusgada laikā, bet viņas zīmētie, gadiem ilgi apkopotie ornamentālie raksti – pirmoreiz. Izstādes atklāšanā autore saka: „Senos rakstus zīmēju, kopš sevi atceros. Man to ir ārkārtīgi daudz, un, kāds būs to liktenis, vēl nezinu. (D.Nasteviča sagatavojusi publicēšanai ornamentālo rakstu krājumu – aut.) Nemainu senajā rakstā neko, jo nevaru zināt, ko katrs zariņš nozīmē. Katrs zīmējums ir enerģētiski pilns. Ja es to sagriezišu citādāk, varbūt tas sāks citādāk strādāt. Vai man ir tiesības to

mainīt? Pret gatavo rakstu izturos ar milzīgu pietāti.”

Bez rokdarbiem un intereses par suitu kultūrvēsturisko mantojumu D.Nastevičai tuva ir mūzika. Viņa absolvējusi Latvijas Valsts konservatorijas muzikoloģijas nodaļu, strādājusi Alsungas mūzikas skolā, īsu brīdi vadījusi etnogrāfisko ansambli *Suitu sievas*, bijusi Alsungas ciema sieviešu kora diriģente, vadījusi Basu tradīciju ansambli, bijusi ērgeliece vairākās baznīcās, tagad māca mūziku Alsungas vidusskolā un kokles spēli interesentiem.

D.Nasteviča ir grāmatu *Adīti mauči*, *Suitu novada mantojums*, *Danči*, *Dziesminiece Veronika Porziņģe* un brošūras *Gudenieku*

Sv. Jāņa Kristītāja Romas katoļu baznīca (1948–2018) autore. Izstādes noslēgumā D.Nasteviča rīkos meistardarbnīcu, kurā dalīsies ar idejām un zināšanām par rokdarbiem.

**Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto**

Pirmoreiz izstādē redzama neliela daļa no Daces Nastevičas zīmētajiem ornamentālajiem rakstiem.

Kurzemnieku februārim var abonēt līdz 29. janvārim

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

IESPĒJA

Var pieteikties Ēnot

Skolēni var pieteikties organizācijas *Junior Achievement Latvia* ikgadējai karjeras izglītības programmai *Ēnu diena*. Šogad tā notiks 12. februārī. Bet uzņēmumi, organizācijas un iestādes aicinātas līdz 30. janvārim vakances reģistrēt portālā www.enudiena.lv.

Šīgada Ēnu dienas tēma – per-

spektīvās profesijas, kuras pēc darba tirgus prognozēm būs pieprasītākas. Pamatā tās ir profesijas tādās nozarēs kā dabas zinātnes, matemātika, informācijas tehnoloģijas, inženierzinātnes, ražošana, būvniecība un veselības aprūpe.

Līdz 5. februārim skolēni var pieteikties Ēnu dienai Saei-

mā (pasakumi@saeima.lv), un 12. februārī dalībai apstiprinātie varēs piedalīties Saeimas komisiju sēdēs, viņi uzzinās arī par aprīlī plānoto 10. Jauniešu Saeimu un parlamenta skolu programmu *Iepazīsti Saeimu*.

Informācija portālā: www.enudiena.lv.